

IN DIT NUMMER:

Ministerconferentie in Bergen	4
Decaansverkiezingen Rechten	5
Chinese spionnen in Leuven	5
Afscheidsinterview rector Oosterlinck	6-7
Interview Viva la fête	13
Interview Roger Liekens	16

Nog geen nieuwe rector

Na de eerste ronde in de rectorverkiezingen liggen de kaarten nog steeds niet duidelijk op tafel. Twee kandidaten vallen af, drie gaan door. Zoals verwacht vallen Herman Nys en Bart De Moor af, Marc Vervenne, Rik Torfs en Marc Decramer gaan door naar de tweede ronde.

De samenstelling van de overlevers verbaast niet, de volgorde des te meer. Voorlopig scoort Marc Vervenne het hoogst, verrassend gevolgd door Rik Torfs. De twee laten al even verrassend Marc Decramer achter zich. Van Decramer werd algemeen verwacht dat hij zonder problemen door zou gaan naar de tweede ronde. Dat hij zich pas als derde plaatste met een eerder lage score, deed heel wat wenkbrauwen fronsen.

Met het afvallen van Nys en De Moor komen er heel wat stemmen op de markt voor de drie kandidaat-rectoren. Herman Nys maakt er alvast geen geheim van dat Marc Vervenne zijn voorkeur wegdraagt. Met de huidige verdeling wordt het echter moeilijk voor één van de drie om deze week woensdag in de tweede ronde de nodige meerderheid te behalen. Vervenne heeft hier bijvoorbeeld meer dan alle vrijgekomen stemmen voor nodig. Een derde ronde hangt dus in de lucht. Met de huidige verdeling gaat die tussen Vervenne en Torfs, maar ook Decramer meent nog kans te maken op de derde ronde en de rectorstitel.

Lees meer op pagina 3

Zwakke sociale dimensie in Bergen

In het communiqué van de ministerconferentie dat vrijdag verspreid zal worden, komt de sociale dimensie van het Bologna-proces nauwelijks aan bod. Daarmee geven de ministers geen gehoor aan de verschillende stemmen die in de aanloop naar de conferentie om meer aandacht voor sociale voorzieningen gevraagd hebben.

De Europese ministers van Onderwijs komen donderdag en vrijdag samen in de Noorse havenstad Bergen. Gedurende twee dagen zullen ze het hebben over de eenmaking van de Europese hoger-onderwijsruimte. Het zogenaamde Bologna-proces ging in 1999 van start en zou tegen 2010 voltooid moeten zijn. Deze week ontmoeten de ministers elkaar voor tweejaarlijks overleg.

Met het oog op de samenkomst in Bergen dienden alle belanghebbenden hun ver-

langlijstjes in. Eén van de opvallendste vragen was die voor meer aandacht voor de sociale kant van Bologna. De Europese studentenkoepel ESIB wijdde er het grootste deel van zijn 'Luxemburgse studentenverklaring' aan en vorige maand presenteerde studentencoördinator Danny Pieters zijn 'Manifest over de sociale dimensie van het Bologna-proces'. Die tekst was het resultaat van het congres over studentenvoorzieningen dat de K.U.Leuven organiseerde.

Het lobbywerk blijkt nu dus een maat voor niets. Het communiqué blijft immers uiterst vaag over de sociale dimensie. De doelstellingen rond mobiliteit van studenten staan bovendien zwakker uitgedrukt dan in het communiqué van twee jaar geleden in Berlijn.

Lees meer op pagina 4

Eerste LOKO-voorzitter

Thomas Delaet is verkozen tot voorzitter van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO). Daarmee is hij meteen de eerste in zijn soort, want volgend academiejaar wordt de hele interne keuken van LOKO herschikt. Daardoor worden ondermeer Kringraad en Sociale Raad (SoRa) samengevoegd.

In deze *Veto* gaan we dieper in op de betekenis van LOKO. We hebben al talrijke pagina's aan de Leuvense studentenraad

gewijd, maar weinig lezers weten concreet waar LOKO zich mee bezighoudt.

Daarom vroegen we enkele studentenvertegenwoordigers van het huidige Kringraad en Sociale Raad of zij dit jaar een meerwaarde voor hun functie betekend hebben. Kringraad onderhandelt met de universiteit over belangrijke en minder belangrijke onderwijskwesties in organen als Academische Raad en Onderwijsraad. Sociale Raad van zijn kant houdt zich in de eerste plaats bezig met medebeheer in Alma, Acco, Velo en de Raad voor Studentenvoorzieningen. Zo ijvert SoRa nu voor een coördinator Internationaal, die de opvang van buitenlandse studenten moet stroomlijnen. Toch zijn het vooral de medebeheerfuncties die LOKO voor volgend jaar amper ingevuld krijgt. Zo blijven de plaatsen in Alma, Acco en Velo voorlopig vacant.

Lees meer op pagina 8-9

(foto Kristof Persoons)

Laatste Avonddebat met de resterende kandidaat-rectoren, organisatie LOKO
Dinsdag 17 mei, 20u, Grote Aula MTC, inkom gratis

WWW.GROEPT.BE

GROEPT
LEUVEN ENGINEERING SCHOOL

RECTOR O.

"Internationalisering, internationalisering... 't is ook nooit goed, hé," bromde rector O. in zichzelf. Er heerste een routineuze gezelligheid op zijn bureau. De rector had een half uurtje vrij tussen twee vergaderingen en nam nog maar eens de programma's van zijn kandidaat-opvolgers door. Hij zat onderuitgezakt in zijn lederen fauteuil en zijn blote voeten lagen op het glazen salontafeltje. Op die voeten stonden twee grote gebloemde theemutsen. Om ze warm te houden. In mei liep rector O. normaalgezien op sandalen rond, en hij was er de man niet naar om die gewoonte op te geven omdat het weer eventjes niet wou meewerken. Theemutsen bleken ideaal om zijn voeten tussen twee vergaderingen door warm te houden. Zijn secretaresse Jeanine Tys zat aan haar eigen bureautje te werken en luisterde maar half naar O. Die nam een grote slok thee en sprak: "Ik zal u eens wat zeggen, Jeanine. Die rector-kandidaten zijn allemaal vadsige luijaards." "Mmm... u moet uw teemagels toch eens knippen hoor, mijnheer de rector," antwoordde die afwezig. Ze was druk bezig een breipatroon voor theemutsen te bestuderen. Die gebloemde ondingen pasten absoluut niet bij O. zijn das.

"Werkschuw tuig! Allemaal een coördinator Internationaal Beleid. Waarom heb ik er geen, denkt ge?" mompelde O. "Ik zal u morgen een nagelknipper meebrengen", antwoordde Jeanine zonder op te kijken. "Juist! Ik heb er geen, omdat ik het allemaal zelf doe. Ik stippel heel mijn internationaal beleid zelf uit. Nee, wie mijn opvolger ook wordt, hij zal toch harder moeten leren werken, vrees ik." Met een elegante beweging knipte rector O. zijn zippo aan en brandde enkele passages uit de programma's van zijn kandidaat-opvolgers weg. "Allemaal onzin. 't Is maar goed dat ik een oogje in het zeil blijf houden."

O. stond recht en nam enkele zware mappen onder de arm. Het was tijd voor de volgende vergadering, waar hij meteen kon bewijzen hoezeer hij persoonlijk bezig was met internationalisering. Strijdlustig marcheerde hij naar buiten, vastbesloten om een laatste keer het goede voorbeeld te geven. "Vergeet uw theemutsen niet uit te doen, meneer de rector!" riep Jeanine hem nog na.

Op de vergadering zat de regeringscommissaris, Bos Josmans, al zenuwachtig op zijn nagels te bijten. Josmans had alvast een kussentje op O. zijn stoel klaargelegd en hem een tas thee ingeschonken in de hoop hem gunstig te stemmen. Tevergeefs, zo zou blijken.

O. ramde de deur open met zijn rechterschouder, stampde die weer toe met een luide klap en gooide zijn mappen op tafel waardoor hij zijn thee omstootte. "Mannekes," bulderde rector O. zijn medewerkers toe, "ik heb alweer een geniaal plan bedacht! We gaan internationaliseren. En we gaan dat doen door vijftien procent van onze opleidingen in het Engels aan te bieden. Wat zegt ge daarvan!" Dat laatste was geen vraag, maar een bevel tot enthousiasme. Iedereen klapte beleefd in de handen. Alleen Coördinator Studentenbeleid Denny Mieters piepte: "Gaan we zo geen Chinese spionagenetwerken aantrekken?" Maar met een fors "dat is goed voor ons prestige, Denny!" veegde O. die vraag van tafel. De hele vergadering barstte los in een stalinistisch applaus, dat enige minuten aanhield.

Alleen op de plaats van Josmans was het stil, want die was van pure schrik onder tafel gekropen. Wat O. wou doen mocht helemaal niet en eigenlijk moest Josmans hem daarop wijzen. Een angstig vingertje kwam boven het tafelblad uit om het woord te vragen. "Wat nu weer, Josmans? Mogen we weer niet van uw minister? Ge moet toch geen Engels kunnen om regeringscommissaris te worden, Bos?" Benauwd schudde Josmans het hoofd. "Dan moeten we ons geen zorgen maken, want gij gaat toch niet kunnen controleren of we onze opleidingen in het Engels aanbieden of niet!" bulderlachte O. "Heren, de vergadering is gesloten! Tot volgende maand, dan stel ik mijn volgende geniale plan voor. Bos, vergeet niet die gemorste thee hier op te kuisen!" O. graaide zijn mappen weer bij mekaar en stormde weer naar zijn bureau.

Daar liet hij zich in de zetel ploffen en schoof de theemutsen weer over zijn verkleumde voeten. "Jeanine, doe me er aan denken dat ik iemand benoem om mijn internationale plannen te coördineren. Ik kan als rector niet alle werk alleen doen!"

Paul-Henri Giraud

TAXI'S DENNY

Doorwegen in Noorwegen

Het belooft een drukke week te worden in de Noorse havenstad Bergen. Tot dinsdag is het 'russettijd' en vieren de laatstejaars er het einde van hun schoolcarrière om zich vanaf woensdag op hun eindexamens te storten. Maar niet voordat de volle 350.450 inwoners 'syttende mai' gevierd hebben. Op 17 mei herdenken de nationalistische Noren, de volledige 4,5 miljoen dus, hun grondwet van 1814. En als de rust teruggekeerd is, dan is het de beurt aan de Europese ministers van Onderwijs om de boel op stelten te zetten. Alleen zullen ze vrijdag niet choqueren door een radicale sociale wending te nemen bij de éénmaking van het Europese hoger onderwijs.

Nochtans is er de laatste tijd de nodige sociale tamtam gemaakt rond het Bologna-proces. Zo werd er eind januari al eens samengekomen aan de Sorbonne in Parijs om de sociale dimensie van Bologna onder de loep te nemen. De Europese studenten-koepel schreef er zijn *Luxembourg Student Declaration* zowat mee vol en ook aan onze eigenste Alma Mater deed studentencoördinator Danny Pieters precies een maand geleden zijn duit in het zakje met een congres over de toekomst van sociale voorzieningen voor studenten. Op het einde van het congres presenteerde hij een tekst met het pleidooi voor meer aandacht voor de sociale kant van Bologna, die voorlopig even goed ontwikkeld is als de verdraagzame kant van het Vlaams-Belang-partijbureau. Kwestie van een maatstaf naar Vlaamse normen te hebben.

Dat de studentenlobby deze keer niet zo sterk doorgewerkt heeft, is spijtig, maar was enigszins te verwachten. De invloed van de instellingen is altijd veel groter geweest en het zijn ook zij die de grootste veranderingen moeten ondergaan. Zo spreekt het communiqué van de minister-conferentie in Bergen honderduit over *employability*, het stokpaardje van enkele bestuursleden van de *European University*

Association (EUA), die hun neus niet ophalen voor de nodige private financiering, desnoods ook voor studenten. Daarnaast wordt in het communiqué ook de nadruk gelegd op de nood aan financiering van de instellingen. Een nood die in de EUA-tekst voor Bergen even vaak herhaald wordt als 'vrijheid' in de gemiddelde toespraak van de Amerikaanse president. Kwestie van een maatstaf naar internationale normen te hebben.

Alleen had mevrouw Lesley Wilson, secretaris-generaal van EUA, nog een andere tekst in de boekentas zitten toen ze haar *Glasgow Declaration* ging afgeven om op het communiqué in Bergen te kunnen wegen: die van Danny Pieters. Dat de Leuvense studentencoördinator zijn manifest voor een verregaande democratisering, vooral voor "ondergeprivilegerde studenten", niet echt opgenomen zag, is even logisch als de mislukte sociale lobby van de studenten. Maar dat een doorgewinterd ex-kamerlid daar ooit echt in geloofde, lijkt weinig waarschijnlijk. En dat is het ook niet. Want Pieters heeft misschien de ministers niet beïnvloed, maar hij heeft ondertussen toch maar mooi 'zijn' Leuvense sociale sector in het zonnetje gezet. Half Europa en niet toevallig ook de Leuvense collega's weten nu hoe hij studenten met een handicap opvangt. Of hoe hij aan loopbaanbegeleiding voor laatstejaarsstudenten doet. En dat de K.U.Leuven champagne, asperges op Vlaamse wijze, snoekbaars en marsepeintoetjes serveert. Kwestie van een maatstaf naar *Faculty Club*-normen te hebben.

Joris Beckers

KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal

1 Waar wilde beesten opgeschrikt worden door jeeps 2 Regenboogvlies - Ter informatie - Daar 3 Een klinknageltje inslaan 4 Koninklijk besluit - Treinhalte 5 Telwoord - Ruzie 6 Waarmee leraar bekogeld wordt - Jongensnaam 7 Macht - Inhoudsmaat 8 Speen 9 Pers. vnv. - Overdreven - Daarachter 10 Land gericht op uitvoer

Verticaal

1 Als je er zelfs dat niet van gelooft, is het heel ongeloofwaardig 2 Slee - Europese hoofdstad - Voormalig 3 Europeaan - Plots opkomende ster 4 Egyptische godin - Filosoof 5 Enzovoort - Jongensnaam 6 Zelfmoordpilot Al-Qaeda - Snavel 7 Maria met overleden Jezus - Stuk 8 Sprookjesfiguur - Iers republikeins leger 9 Muzieknoot - Plaats - Nomen nescio 10 Bochtige weg

Dries De Smet

LEZERSBRIEVEN

Slimme studenten

Graag wou ik even reageren op uw artikel getiteld 'slimme studenten'. Ik kan me best vinden in het feit dat u het wat moeilijk heeft met de weinig bescheiden naam van de conferentie. Dat niet alle 250 deelnemers de Einsteins van de toekomst zijn, is maar goed ook en is niet aan de orde in een debat dat vooral mensen aangaat. Volgens mij waren de deelnemers van de conferentie 'slim' in de zin dat ze openstonden voor debat, openstonden voor diverse meningen en van hieruit hun eigen opinies bijstuurden of net versterkten. Aan mensen met halsstarrige vooroordelen hebben we geen nood in het Europese debat, of wel?

Dat is volgens mij in het artikel over het hoofd gezien. De titel 'bright' werd gehoord en er is gedacht: dat breek ik af. Daarbij is over het hoofd gezien dat het niveau van het Engels wel degelijk heel hoog lag, de hele conferentie lang, dat Tsjechië geen deelnemend land was, dat de sfeer allesbehalve bourgeois was, maar vooral heel zelfrelativerend (zelfs indien dit niet nodig was, want ik zweer dat er wat talent aanwezig was).

Vooroordelende Vetoreporter, een kritisch stuk valt zeker te appreciëren, maar geef de waarheid een kans en baseer het dan op correcte gegevens en bij gebrek aan deze laatste, spreek je er dan niet over uit of neem zelf deel.

Davine Dujardin
Student 2e lic Pol&Soc

Rectorsverkiezingen

TWEEDE RONDE MET DRIE KANDIDATEN

Universiteit stemt verdeeld in eerste ronde

Een eerste schifting is gemaakt, maar niets is definitief. Marc Vervenne, Rik Torfs en Marc Decramer liggen immers niet bijster ver uit elkaar. Afval-ler Herman Nys steunt alvast Vervenne. Mogelijk komt er een derde ronde tussen de twee sterksten uit de tweede ronde van deze week.

Ben Deboeck

De opkomst lag erg hoog in de eerste ronde. 93 procent bracht een stem uit na een langgerekte campagne en verkiezingsprocedure. Van de 1378 uitgebrachte stemmen versierde vice-rector Vervenne er 420. Daarna kwamen Torfs en Decramer met respectievelijk 364 en 290 stemmen. Herman Nys won het prestigeduel van Bart De Moor met een stem verschil. Hij strandde vierde met 151 stemmen achter zijn naam, De Moor laatste met 150 aanhangers.

Nys en De Moor vallen dus af, Decramer mag door naar de tweede ronde aangezien hij samen met Nys en De Moor meer stemmen haalde dan de kandidaat met de meeste stemmen. Wie rector wil worden, moet zich van de helft van de uitgebrachte stemmen verzekeren. Met de huidige verdeling is het duidelijk dat het nog alle richtingen opkan. Vraag is nu hoe de kiezers van Nys en De Moor gaan stemmen in de volgende ronde(s).

Putten

Voor Herman Nys was de uitslag een teleurstelling. Hij meende zich immers zeker van een veelvoud van zijn uiteindelijke stemmen-aantal. "Ik ben inderdaad niet tevreden en dacht door te kunnen gaan. Ik heb de situatie dus verkeerd ingeschat. Vooral de hoge score van Torfs verrast me." De andere kandidaten vreesden de laatste maanden Torfs' kandidatuur meer en meer en dat hij de twee ronde

haalt, verbaast dan ook weinigen. Met welke score hij dat doet, des te meer. Hij deed het vooral goed aan de KULAK, maar ook bij Exacte Wetenschappen scoorde Torfs met zijn pleidooi voor meer vrijheid voor de professoren. Hoeveel van zijn stemmen proteststemmen tegen het huidige beleid zijn en hoe zijn stemmers zich in de volgende ronde zullen gedragen, is onduidelijk.

Torfs heeft wellicht De Moor zijn kop gekost aangezien die nu weinig heeft kunnen putten binnen Exacte. De Moor zegt "een beetje ontgoocheld" te zijn over zijn positie in de uitslag. Al beseft hij dat daarnaast nog dingen in zijn nadeel speelden. "Werkelijk alles zat tegen. Ik ben een burgerlijk ingenieur, heb een grote onderzoeksgroep en was de laatste jaren nauw betrokken bij het allocatiemodel. Daardoor is het begrijpelijk dat ik makkelijk gezien word als een continuïteit van het huidige beleid."

Resultaten eerste ronde

- Marc Vervenne 420 stemmen (30,5%)
- Rik Torfs 364 stemmen (26,4%)
- Marc Decramer 290 stemmen (21,0%)
- Herman Nys 151 stemmen (11,0%)
- Bart De Moor 150 stemmen (10,9%)

Er zijn 1487 stemgerechtigden, 1378 ervan brachten een stem uit

Hoewel Torfs voor een ommezwaai in het beleid staat, stelt De Moor dat "Torfs nu wel moet oppassen dat hij niet te veel de hemel op aarde belooft. Ik verwacht dat hij voortaan minder de vrijheid zal benadrukken, anders zou de confrontatie met de complexe realiteit wel eens hard kunnen aankomen."

Vervenne verzekerde zich van de steun van Herman Nys. "Ik maak er geen geheim van dat ik Vervenne steun, nu ik afval. Hoewel onze programma's van elkaar verschillen, sluit hij qua stijl en persoonlijkheid het nauwst bij

me aan." Voor Vervenne stemmen lijkt in het Nys-kamp voortaan een algemene tendens. Bart De Moor wou niet zo openlijk als Nys een uitspraak doen. Zowel hij als zijn achterban lijken echter het meest aan te sluiten bij Vervenne. Als beide tendensen zich doorzetten, kan Vervenne zijn voorsprong vergroten in de tweede ronde. Gesteld natuurlijk dat onderling geen grote verschuivingen plaatsvinden tussen de drie kandidaten.

Wonden

Intussen gaat de campagne verder. Vooral Torfs en Decramer laten zich niet onbetuigd op hun site en in hun mail naar de professoren. Decramer en zijn entourage waren serieus geschrokken door de mindere uitslag en moeten dus in het verweer, willen ze alsnog het tij keren. Het volstaat te kijken naar Gasthuisberg waar afgerond 500 stemmen te rapen zijn. Decramer wist over de volledige universiteit nochtans maar 290 stemmen te vergaren. Dat Decramer er steviger tegenaan gaat dan eerder in de campagne blijkt ondermeer uit zijn tekstje waarin hij vooral de twee andere kandidaten op de korrel neemt. In de uitslag bespeurt hij een grote onvrede met het huidige bestuur. "We moeten die onvrede ernstig nemen. Niet door ze te bezweren met zalvende taal. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Ook niet door irrealistische verwachtingen te creëren. Het ontwaken zal des te pijnlijker zijn." Het is duidelijk wie hij beurtelingen viseert met de omschrijvingen.

(foto Kristof Persoons)

Torfs deed een strategisch slimme zet en liet weten dat hij de drie vice-rectoren die hij voordraagt telkens wil "kiezen uit drie tot vijf personen die de betrokken groep zelf, bij monde van de Groespraak, op zijn beurt aan de rector voordraagt." De nieuwe rector heeft na zijn verkiezing 45 dagen de tijd om een dergelijk voorstel te doen. Torfs vindt deze manier democratischer dan dat de nieuwe rector — hoewel deze de tijd heeft voor een brede consulatieronde langs de universiteit — zelfstandig beslist wie hij voordraagt. Je kan natuurlijk de vraag stellen of bij de drie tot vijf personen niet steeds de kandidaat zit die de nieuwe rector zelf zou voordragen.

En wat doen de studenten ten slotte? Zij beslissen om in blok trachten te stemmen op één kandidaat om zo meer te wegen. Gezien hun aandeel van negen procent is het intussen duidelijk dat hun voorkeur naar een van de drie overlevers uitging. Ondanks allerlei geruchten die de ronde doen als zou Vervenne hun stemmen gekregen hebben, maakt LOKO pas na de verkiezingen bekend wie ze steunden. Na het LOKO-debat deze week dinsdag overleggen de studenten bovendien opnieuw over hun strategie.

UGENT EEN BEETJE ZIELIG?

Leuvense rectoren meer profiel dan Gentse

We moeten daar eerlijk in zijn: is de UGent in vergelijking met de K.U.Leuven een beetje zielig? Zij hebben vrijdenker Vermeersch, terwijl wij vleesgeworden degelijkheid — Herman De Dijn — hebben. Zij hebben Johan Vande Lanotte — niet meteen iets om fier over te zijn — terwijl wij Paul Van Orshoven én André Baron Alen aan onze boezem koesteren. De UGent heeft ook geen bekende islamoloog, terwijl Urbain Vermeulen het Erasmushuis onveilig maakt.

Bram Delen

Tot overmaat van ramp (vanuit Gents oogpunt) krijgen de rectorsverkiezingen in Leuven ook nog eens meer aandacht in de nationale pers. Waarom precies? "Dat is eigenlijk een heel goede vraag", volgens de Gazet van Antwerpen. Daar zitten we dus al goed, we zijn dan ook van Leuven. Na een informatieronde bij de belangrijkste kranten, kwamen we tot een lofzang op de K.U.Leuven. Hopelijk winnen we door dit stukje alsnog de sympathie van ere-rector Dillemans, die Veto ooit een handicap van de K.U.Leuven noemde.

IJKpunt

De Gazet van Antwerpen denkt dat het vooral historisch gegroeid is. "De rectorsverkiezingen in Leuven zijn vroeger met de nodige bombast aangekondigd en dat is dan blijven duren. In Leuven is er ook meer discussie over de figuur en het profiel van de rector, terwijl in Gent minder drukte wordt gemaakt over uit welke wetenschapstak de nieuwe chef komt. Torfs' deelneming is dit jaar misschien een versterkende factor, maar

andere verkiezingsjaren was de aandacht voor Leuven ook groter. In Leuven hangt er precies alles van af, terwijl dat in Gent niet zo is (lacht). Kijk ook naar de opening van het academiejaar: ik denk dat er niet al te veel over Gent wordt bericht, maar wel altijd over Leuven. Bij jullie gaat er meer plechtstatigheid mee gepaard. Noem het een historisch ijkpunt."

Een andere journalist van de Gazet, Matthieu Van Steenkiste, opperde dat de K.U.Leuven nog altijd "meer maatschappelijk aanzien heeft. Leuven heeft ook mediagenieke figuren voortgebracht: wie zit er meestal in de studio van Ter Zake: Oosterlinck en niet de rector van Gent. De Leuvense rectoren hebben omwille van een ongekende reden meer *profile*. De manager van Microsoft staat ook veel meer *in the picture* dan die van Dell. Het kan natuurlijk ook zijn dat de K.U.Leuven een beter of bewuster persbeleid voert dan Gent."

Controverse

Volgens Kim Herbots van *De Morgen* zijn er twee belangrijke redenen: "Ten eerste is Leuven nog altijd de grootste universiteit van het land, ook belangrijker in het buitenland. De Leuvense universiteit heeft meer uitstraling. Ten tweede zijn de Leuvense rectoren — De Somer, Dillemans, Oosterlinck — klinkende namen. Ik zou de Gentse rectoren niet kunnen opsommen." Volgens Pieter Lesaffer van *De Standaard* stimuleerde het hoge aantal kandidaat-rectoren de campagne waardoor de interesse meer gewekt is. De mediagenieke Torfs maakt de hele zaak ook een stukje aantrekkelijker, maar dat is niet de hoofdreden. Toch denkt Lesaffer dat *De Standaard* de Leuvense verkiezingen niet fundamenteel anders benadert dan de Gentse: "*De Standaard* heeft ook enkele grote artikels en reportages gebracht over de Gentse rectorsverkiezingen. Als de strijd in Leuven niet zo groot was, dan was er waarschijnlijk ook

minder over Leuven geschreven. Maar dat verschil zal ongetwijfeld nog vergroten als er een derde ronde komt."

Volgens Ilse De Vooght van *De Tijd* heeft niet Torfs, maar "de figuur van André Oosterlinck" invloed op de aandacht voor Leuven. "Wat de BaMa-hervorming en het associatieverhaal betreft: Oosterlinck heeft zich maatschappelijk geprofileerd, terwijl De Leenheer (*de uittreedende rector van de UGent, bdl*) dit niet heeft gedaan. Oosterlinck heeft zich nadrukkelijk geprofileerd en veel controverse uitgelokt. Ook intern, denk maar aan de hervorming van de bestuursstructuur en inspraak aan de K.U.Leuven."

Gepolariseerd

Anders dan Kim Herbots speelt de grootte van de K.U.Leuven niet mee volgens *De Tijd*, aangezien "beide instellingen quasi even groot zijn." Ook de figuur van Torfs doet er niet toe, volgens De Vooght. Net als *De Standaard* probeert zij een lijn te trekken in haar aandacht "waardoor beide universiteiten — anders dan in andere kranten — gelijk behandeld worden." Hoewel ze moet toegeven "soms meer oog te hebben voor wat in Leuven gebeurt. Torfs heeft hier wel invloed gehad, niet omwille van zijn bekendheid, maar omdat hij een anti-Oosterlinck-kandidaat is, waardoor het Leuvense debat meer gepolariseerd is geraakt. Herman Nys heeft dat ook geprobeerd, maar minder succesvol. Neen, Oosterlinck heeft het 'em gedaan. Bovendien houdt de Leuvense verkiezingsprocedure de aandacht langer staande."

Oosterlinck mag er dus wel wezen als naamkaartje van de K.U.Leuven. Of wie van kwade wil is, kan zeggen: "slechte publiciteit is ook publiciteit". Je kan het in ieder geval vreemd noemen dat Oosterlinck als *anti-Torfs-kandidaat* door de pers wordt beschouwd als een rector die toch midden in het maatschappelijk debat staat. Benieuwd wat Torfs daarvan vindt.

Nieuwe hervormingsgolf op komst

Ondanks de magere sociale dimensie is het communiqué van de ministerconferentie in Bergen geen lege doos. De tekst is behoudend, maar bevat ook verschillende concrete engagementen. Naar alle waarschijnlijkheid wordt de tekst vrijdag zo goed als ongewijzigd aangenomen. De Europese Onderwijsministers hebben dan ook heel wat werk voor de boeg tegen de volgende meeting over twee jaar in Londen.

Joris Beckers

Het communiqué "hernieuwt het engagement om kwalitatief hoger onderwijs voor iedereen even toegankelijk te maken". Daarmee wordt niets concreets gezegd over maatregelen om bijvoorbeeld de toegang tot het hoger onderwijs te vergemakkelijken. De paragraaf over mobiliteit is grotendeels een herhaling van wat twee jaar geleden al beslist werd. Opvallend is wel dat de ministers het afleveren van visa en werkvergunningen willen vergemakkelijken. Zeker omdat dit geen bevoegdheid van Onderwijs is, maar van Buitenlandse zaken en dat deze documenten nogal gevoelige materie zijn voor de landen.

Peer

De ministers hebben nog andere grote plannen. Zo moet er in de komende twee jaar een *national framework for qualifications* op poten gezet worden. Momenteel bestaat er al een Europees kader dat hoger onderwijs indeelt in drie cycli: bachelor, master en PhD. Die cycli

laten ruimte voor verschillende profielen, maar het is de bedoeling dat er voor elk profiel leeruitkomsten geformuleerd worden en dat daar credits aan toegekend worden. Die maken het veel gemakkelijker voor studenten om elders aan te tonen wat ze al gestudeerd hebben. De invulling van het Europese kader moet echter op nationaal niveau gebeuren en daarvoor moet tegen 2007 een 'nationaal kader voor kwalificaties' opgestart zijn dat ten laatste tegen 2010 volledig af is. Aan de K.U. Leuven betekent dit voor elke cursus een formulering van welke

competenties de student op het einde verworven heeft. Dat is het omgekeerde van de leerdoelstellingen die nu nog bij ons gesteld worden en de input beschrijven. Ook dingen die je elders geleerd hebt, zoals ervaringen in vrijwilligerswerk, moeten op termijn erkenning krijgen en omgezet worden in een vorm van credits.

Bachelors voorbereiden op werk in de openbare sector

Niet alleen de opleidingstructuur moet uniform worden, ook de kwaliteit van de Europese opleidingen mag niet te sterk verschillen. Daarvoor werd in het verleden de *European Association for Quality Assurance in Higher Education* (ENQA) opgericht. ENQA kreeg de opdracht een systeem te ontwerpen om kwaliteit te onderzoeken op Europees niveau. Enigszins verrassend werd een succesvol systeem van *peer review* ontwikkeld, waarbij commissies, waarin ook studenten zitten, opleidingen elders in Europa doorlichten. ENQA vormt daardoor een soort

meta-controle over instituties als de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) die deze taak in Vlaanderen op zich neemt. Het wetslagen van ENQA wordt gezien als een grote stap, omdat er zo een nieuwe structuur voor kwaliteitscontrole ontstond waarin ook studenten, via de Europese koepel ESIB, aan bod komen.

Graad

Hoe eengemaakt de hoger-onderwijsruimte ook is, zonder internationaal erkend diploma ben je nog steeds niets. Daarom moeten er nationale actieplannen opgesteld worden. Dat is alvast een goede zaak voor Vlaanderen, want problemen met erkenningen zorgen nu nog voor heel wat klachten. De overheid krijgt trouwens nog meer werk voorgeschoteld: zo moet de *employability* van bachelors en doctorandi de hoogte in, om dichter bij het werkleven te staan. Voor die laatste groep betekent dit een

aanpassing van de Vlaamse wetgeving. Voor de bachelors zou bovendien de stap naar de openbare diensten gemakkelijker moeten worden. Daarvoor moet de Vlaamse baremastructuur, die de loonschalen en bevorderingen bepaalt, aangepast worden. Er moet dus opnieuw beslist worden welke graad een bachelor bijvoorbeeld krijgt als hij in de openbare sector begint te werken. Omdat die samenhangt met het federale niveau, zullen ook daar de nodige hervormingen doorgevoerd moeten worden.

Sleutel

De *Follow-up Group*, die tussentijds vergadert, krijgt de taak om tegen 2007 data te verzamelen over de mobiliteit van professoren en studenten en over de sociaal-economische situatie van studenten. Iets waar studentencoördinator Danny Pieters in Leuven al mee bezig is.

Met het oog op de tweede helft van het proces formuleren de ministers tot slot wat 'Bologna' uiteindelijk moet worden: "Een hoger-onderwijsruimte gebaseerd op de principes van kwaliteit en transparantie". Ze engageren zich voor het behoud van hoger onderwijs als een publiek goed in de complexe moderne samenleving. Daarnaast is hoger onderwijs ook de sleutel naar Europa's competitiviteit en moeten studenten opgeleid worden voor "de arbeidsmarkt, verdere opleidingen en actief burgerschap". De nadruk op de arbeidsmarkt blijkt ook uit het feit dat vakbonden en werkgevers vanaf nu aan de vergadertafel toegelaten worden.

www.bologna-bergen2005.no

(foto Katleen Gabriëls)

De delegatie

Vlaanderen mag, zoals alle andere landen of regio's, vijf mensen afvaardigen. Naast Onderwijsminister Frank Vandenbroucke (sp.a) gaat ook rector Oosterlinck mee. Hij is momenteel voorzitter van de Vlaamse Interuniversitaire Raad en vertegenwoordigt dus de instellingen, waaronder niet in het minst de K.U.Leuven. Voor de administratie nemen Anne-Marie Persoons en Noël Vercurysse deel. Persoons zit voor Vlaanderen in de Bologna *Follow-up Group* en Vercurysse is het afdelingshoofd voor de Vlaamse universiteiten. De studenten sturen Ton van Weel jr, voorzitter van de Vlaamse studentenkoepel VVS.

De nieuwelingen

In Bergen breidt de Europese hoger-onderwijsruimte met vijf landen uit tot 45 leden. Armenië, Azerbeidzjan, Georgië, Moldavië en Oekraïne nemen vanaf volgende week officieel deel aan het Bologna-proces. Ook Kazachstan toonde interesse, maar de ex-sovjetsstaat heeft de Europese Culturele Conventie niet ondertekend en kan dus geen lid worden. Veel heeft te maken met de ligging in Centraal-Azië en het ziet er niet naar uit dat Kazachstan ooit tot de Europese hoger-onderwijsruimte zal horen. Omdat Rusland graag zijn invloedssfeer bij de eigen activiteiten betreft, kreeg Kazachstan een apart statuut. Als observator heeft het land dezelfde status als ESIB, EUA en de andere *consultative members*. Of Kazachstan met die status ook op ministeriële conferenties uitgenodigd wordt, is niet duidelijk.

KORT • KORT • KORT

Lekken in privacy aangepakt

Naar aanleiding van de vraag die de studentenvertegenwoordigers vorige week stelden op Academische Raad (zie het voorpagina-artikel van de vorige Veto), werd beslist om een privacycommissie op te richten om de problemen met het doorgeven van studentengegevens aan te pakken. In die commissie zullen naast enkele studentenafgevaardigden onder meer studentencoördinator Danny Pieters en professor informaticarecht Jos Dumortier zitten. De bedoeling is om tegen september een nota voor te leggen aan Academische Raad. Een van de mogelijke pistes die men wil volgen is het werken met een graad van bescherming zodat de student kan aangeven in welke mate hij zijn gegevens beschermd wil zien.

Bologna in België

De Europese hoger-onderwijsruimte wordt eengemaakt, maar ook in België is er nood aan coördinatie. Vorige week kwamen de drie gemeenschapsministers die bevoegd zijn voor hoger onderwijs samen. Frank Vandenbroucke (sp.a), Marie-Dominique Simonet (CdH) en Olivier Paasch (PJU-PDB) bereidden de ministerconferentie van Bergen voor en overlegden over gezamenlijke initiatieven. In hun volgende bijeenkomsten willen de ministers het onder andere hebben over uitwisselingen tussen de gemeenschappen en samenwerking tussen de universiteiten en hogescholen.

KH Mechelen op straat

Enkele docenten van de Katholieke Hogeschool Mechelen (KHM), een van de leden van de Associatie K.U.Leuven, hebben vorige woensdag een uur les gegeven op de Grote Markt van Mechelen. Eerder dan een tekort aan lokalen, was het de vrees voor aangekondigde ontslagen dat hen dreef. De docenten protesteerden er tegen dat de KHM wel veel investeerde in infrastructuur, maar nu personeel op straat moet zetten. De hogeschool denkt aan een oplossing door meer overheidsgeld te vragen voor een beperkte periode.

HIVA tegen ongelijkheid

Het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) van de K.U.Leuven startte vorige week met het project 'School+'. Dat moet ongelijkheid op school tegen gaan. Meerbepaald wil het HIVA tips geven aan scholen om ouders van allochtone kinderen meer te betrekken en om concentratiescholen te vermijden.

www.school-ecole-plus.be

CampusToneel in Landjuweel

CampusToneel, de toneelvereniging van de K.U.-Leuven, is geselecteerd voor het Landjuweel. Dat is de belangrijkste wedstrijd voor amateurtoneel in Vlaanderen. De productie *Azen* werd door de jury bij de zes beste van Vlaanderen geteld en zal in september of oktober worden hernomen voor het Landjuweel. *Azen*, een bewerking van Shakespeares *Othello* door Dimitri Leue, werd geregisseerd door Jan De Vuyst. De winnaar van het Landjuweel wordt bekendgemaakt op 29 oktober.

www.hetlandjuweel.be

Studenten houden stemrecht

Meer dan tien procent van de Leuvense studenten is gaan stemmen voor hun kring. Dat was nodig opdat de studentenvertegenwoordigers stemrecht zouden houden in de verschillende raden van de K.U.Leuven. Met 25 van de 30 kringen geteld, hebben meer dan zeventuizend studenten hun stem uitgebracht, goed voor een voorlopige opkomst van 28 procent.

De grens van tien procent werd in elke kring gehaald. Alleen in Crimen, de kring van de criminologiestudenten, zou er een probleem zijn. Volgens de eigen cijfers haalt Crimen een opkomst van net tien procent, maar volgens studentenraad LOKO zit Crimen er net onder.

(jb, bd & ldk)

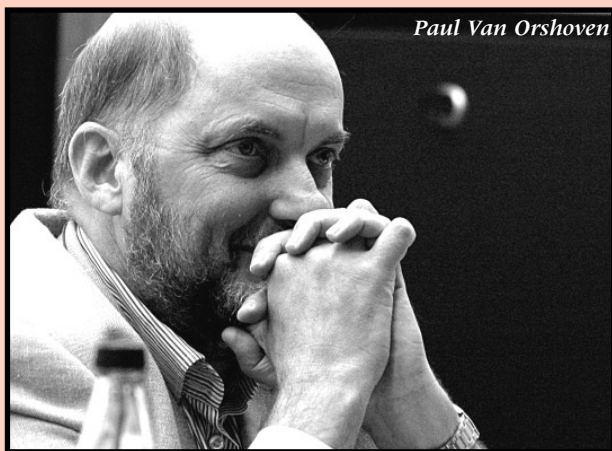
“Ik zei niet dat we de beste waren in uw vakgebied”

Nu Frans Vanistendaels termijn erop zit, kiest de faculteit Rechtsgeleerdheid een nieuwe decaan. Twee grote kanonnen stelden zich kandidaat: huidig vice-decaan Paul Van Orshoven en de jonge prof Alain Verbeke. Van betrouwbare bronnen vernamen we dat de twee kandidaten al regelmatig hoogoplopende ruzies hadden op verschillende vergaderingen. Het decaansdebat, georganiseerd door de studentenkring VRG, beloofde dus een hoogvlieger te worden.

Laurens De Koster

De Aula Zeger Van Hee zat overvol vorige dinsdag, de decaansverkiezingen leven dus duidelijk onder de rechtenstudenten. De beide kandidaten zijn dan ook goed bekend. Van Orshoven is berucht om zijn slechte cursus — “een veredelde inhoudstafel”, weet onze buurvrouw — en zijn moeilijke meerkeuze-examen, Verbeke om zijn *yuppie* levensstijl — hij eet naar eigen zeggen regelmatig in de *Comme Chez Soi* en rijdt rond met een cabrio — en omdat hij weleens meedoet aan een VRG-cantus.

De voorstelling van de kandidaten zette onmiddellijk de toon. VRG-preses Barbara Van Speybrouck stelde de kandidaten voor alsof het bokers waren en maakte een grapje over Verbeke, die zijn kruisbanden had gescheurd en dus “op één been zou winnen”. Al dan niet subtiele slagen boven en onder de gordel werden de hele avond nog uitgewisseld en het aantal grapjes ten koste van de andere kandidaat was ook niet op een hand te tellen.

Paul Van Orshoven

Het debat begon met de mening van de kandidaten over de rectorverkiezingen. Verbeke steunde Marc Vervenne en sprak de hoop uit dat de rector uit de Humane Wetenschappen zou komen. Van Orshoven had voor zijn oude vriend Herman Nys gestemd en ging afwachten op wie hij zou stemmen in de tweede ronde.

Zonnestraal

De tweede vraag — beschrijf je tegenstander — lanceerde het debat pas echt. Van Orshoven vond Verbeke “uiterst intelligent” en leidde daaruit af dat hij een “uitzonderlijk vice-decaan zal zijn”. Verbeke zou immers te jong zijn voor het decaansambt. Ook in de volgende vraag kwam Van Orshoven pittig uit de hoek. Hij legde uit waarom zijn programma summier was en dat van Verbeke heel uitgebreid en concreet en sloot af met: “In elk geval, Alain belooft koffie in de voormiddag, ik beloof koffie in de voormiddag én in de namiddag”.

Verbeke moest duidelijk nog opwarmen. Bij de voorstelling van zijn programma kwam hij niet verder dan wat nietszeggende managerstaal — woorden als dynamisch, stimuleren, motiveren en project tierden welig — en de bizarre uitspraak “Als ik zeg ‘vijf zonnestralen voor een warme toekomst’, dan meen ik dat ook. Toch deed Verbeke heel wat concrete punten uit zijn programma uit de doeken; zo wilt hij de grote reserves van de rechtsfaculteit aanspreken en investeren in een cybercafé, een chique *faculty lounge* voor de profen en betere aula’s.

Serieuze vragen werden afgewisseld met ludiekere. Zo konden Van Orshoven en Verbeke beiden eenvoudig antwoorden op de vraag wat hun eerste beleidsdaad als decaan zou zijn. Van Orshoven zou “een frisse pint gaan drinken”, Verbeke geeft dan weer een fuif bij hem thuis — die er trouwens ook komt als hij verliest.

Opsluiten

Een groot verschil tussen de kandidaten lijkt hun ambitie voor de faculteit te zijn. Die is bij Verbeke heel groot: “Als iemand eraan denkt om een master rechten te volgen in Europa, wil ik dat ze twijfelen tussen Heidelberg, Parijs, Oxford en ook Leuven”. Bij Van Orshoven is dat minder uitgesproken, al hoopt hij ook de goede reputatie van de Leuvense rechtsfaculteit te handhaven of te versterken. Ondertussen was de sfeer bitsiger geworden en Verbeke beweerde dat Leuven niet eens onbetwist de beste

rechtsfaculteit van Vlaanderen heeft. Van Orshoven replieerde: “Ik zei niet dat we de beste waren in contractenrecht” — het vakgebied van Verbeke.

De daaropvolgende vragen gingen eerder de technische toer op, wat het wat moeilijker te volgen maakte voor vele aanwezigen en Verbeke de opmerking ontlokte: “Heb je geen meer sexy vragen?” Die waren er wel degelijk, bijvoorbeeld over het kleine aantal mondelinge examens op plichtvakken. De beide kandidaten vonden dit ernstig, maar ze boden verschillende oplossingen. Verbeke wilde meer diverse examenvormen opleggen: “Ik ga daarover met de collega’s samenzitten en we verlaten de kamer niet tot er een oplossing is”. Dat vond Van Orshoven niet zo’n goed idee: “Je vindt geen oplossingen door mensen in een kamer op te sluiten”. Hij wilde vooral verzekeren dat elk examen correct en grondig wordt verbeterd.

Huidig decaan Vanistendael is niet zo’n zichtbare figuur. Toen de kandidaten werd gevraagd hoe zij dat beter zouden doen, kwamen er populistische antwoorden. Verbeke beloofde permanent beschikbaar te zijn en ook rond te lopen — “al is dat voorlopig eerder hinken” — en wilde ook veel informeel overleg met de studenten. Een VRG-cantus bezoeken zag hij ook nog zitten. Dat wilde Van Orshoven ook wel, al zal dat niet probleemloos gaan: “Ik kan helaas niet zingen, maar wel tappen” — voor hij prof werd, hield hij nog een café open.

De rechtenstudenten hadden dus gekregen waar ze voor gekomen waren: een entertainend debat tussen twee sterke kandidaten, waarin ook nog eens duidelijk werd waarvoor iedereen staat.

De verkiezing vond plaats op dinsdag 17 mei, na het ter perse gaan van deze *Veto*.

Alain Verbeke

(foto's Kristof Persoons)

CHINEES SPIONAGENETWERK AAN UNIVERSITEITEN?

Ding Ding aan de K.U.Leuven

Afgelopen week veroorzaakte een artikel in de Franse krant *Le Monde* grote opschudding in Leuven. De *Chinese Students & Scholars Association of Leuven (CSAL)* wordt er van beticht als dekmantel te fungeren voor een Chinees spionagenetwerk. De spionage zou zich vooral richten op gevoelige informatie in de academische laboratoria.

Tom Van Bruessegem

Volgens de gerenommeerde Franse krant werd premier Verhofstadt vorig jaar al van dit vermoeden op de hoogte gebracht. Maar uit vrees om de diplomatieke banden met China te beschadigen, zou besloten zijn hier geen ruchtbaarheid aan te geven. CSAL verenigt een pak Chinese studenten en academici binnen de K.U.Leuven. De Belgische staatsveiligheid wou vooralsnog geen commentaar geven op de geruchten, maar zowel *Le Monde* als *De Tijd* twijfelden niet en namen het bericht over. Onderzoekers van het *European Strategic Intelligence and Security Center (ESISC)* zouden bevestigd hebben dat verschillende buitenlandse inlichtingendiensten een internationaal economisch spionagenetwerk, dat vanuit België opereert, in de gaten houden. Danny Pieters reageert gelaten. Als coördinator Studentenbeleid aan de K.U.Leuven was hij de laatste dagen het aanspreekpunt bij uitstek voor de nationale pers.

Veto: Was men aan de K.U.Leuven al langer op

de hoogte van dit vermoeden?

Danny Pieters: «Nee, en we zijn nog steeds niet op de hoogte gebracht. Niet door de politie, noch door de staatsveiligheid. Dit is op zich wel bijzonder vreemd, want als er inderdaad schade is toegebracht, moet men ons toch op de hoogte brengen?»

Kuifje

Veto: Hebt u ondertussen al meer informatie over de zaak?

Pieters: «Niet echt. Voor zover we weten is CSAL een organisatie van tien in een dozijn. Net zoals zoveel gelijkaardige verenigingen wordt zij erkend door de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO). Als ze eens wat organiseerde, dan ging het vaak om culturele activiteiten, karaoke-avonden en dergelijke. We kunnen niet elke organisatie doorlichten, hé. We kunnen wel hun statuten doornemen, maar zo lang ze dan ook handelen volgens die statuten, blijft het daarbij. Om eerlijk te zijn lijkt het me iets te veel op een Kuifje-verhaal. Alsof spionage gebeurt door in bruine mantels gehulde figuren die gaan rondsnuffelen in dossierkasten.»

Veto: Welke gevolgen heeft dit voor het onderzoeks- en uitwisselingsbeleid van de K.U.Leuven?

Pieters: «Dat valt moeilijk te zeggen. We hebben steeds geprobeerd de beste mensen naar hier te halen. Op die manier weerhouden we mensen die naar hier willen komen uit economische of illegale overwegingen. Maar als er inderdaad buitenlandse studen-

ten zijn met deze bedoelingen in het achterhoofd, dan kunnen we die er moeilijk uithalen. Het is bovendien zo, dat de academische wereld van nature erg open is. Resultaten van onderzoek of ontwikkeling worden misschien wel beschermd door patenten, maar als een lid van de onderzoeksgroep zelf slechte bedoelingen heeft, dan is daar niet veel tegen opgewassen.»

Veto: Werd de K.U.Leuven al eerder met deze problematiek geconfronteerd?

Pieters: «Zelf kan ik mij niks gelijkaardigs herinneren, maar ik heb van horen zeggen dat 20 of 30 jaar geleden er ook iets gelijkaardigs plaatsvond. Ik kan daar weinig meer over zeggen dan dat het een ander land betrof. Niemand weet hoe de vork juist in de steel zat en er is daar bijgevolg weinig of geen informatie over terug te vinden.»

Schlager

Veto: Kan dit incident gevolgen hebben voor de relatie met Chinese studenten of universiteiten?

Pieters: «Ik wil benadrukken dat nog niks bevestigd werd in deze zaak. Niet door de politie, niet door de staatsveiligheid. Het is een gerucht dat zich vanuit Frankrijk verspreid heeft over de rest van Europa. Zo lang er niks bewezen is, worden er eenvoudigweg geen stappen ondernomen. Wie

weet is dit allemaal wel een beetje overdreven. Je moet weten dat na de Tweede Wereldoorlog ook van hier mensen vertrokken naar Amerika en daar hun ogen de kost gaven. En waren dat dan spionnen? Bovendien als het inderdaad om spionage gaat, dan kan je dat als een compliment beschouwen. Een bevestiging dat we wel degelijk tot een van de topuniversiteiten van Europa behoren.»

De Leuvense Kringorganisatie LOKO zit verveeld met de zaak. Jeroen Vandromme, voorzitter van de Kringraad, reageert: “Wij

zijn helemaal niet van plan hun subsidies in te trekken, tenzij de K.U.Leuven hier echt een probleem rond maakt. Het gaat uiteindelijk over de subsidiëring van hun Chinees nieuwjaar en enkele karaokefeestjes. Ik zie daar niet veel spionage in, tenzij ze Vlaamse schlagers gaan importeren in China. Wat de contacten betreft, er zit iemand van CSAL in Portulaca. Die contacten zijn uitstekend en we zien dus echt niet in waarom we op basis van een krantenbericht onze mening hierover zouden herzien.”

Maar daar is de kous natuurlijk niet mee af. Danny Pieters is formeel: “Als inderdaad blijkt dat de K.U.Leuven schade geleden heeft en de inlichtingendiensten daarvan op de hoogte waren, dan krijgt deze zaak zeker nog een staartje.”

“Wie mijn maatschappelijke visie verkeerd vindt, mij niet gelaten, maar die moet dan ook zeggen hoe het anders moet”

Na tien jaar aan het hoofd te hebben gestaan van de K.U.Leuven, ruimt André Oosterlinck baan aan de top van zijn universiteit. Een afscheid dat een interview verdient. In het eerste deel focussen we vooral op Oosterlincks beleid van de tien afgelopen jaren.

Joris Beckers & Ben Deboeck

Veto: Toen u aantrad, was de universiteit erg verdeeld. De helft stemde op u, de helft op tegenkandidaat Emile Lamberts. Is de universiteit nog steeds zo verdeeld?

Oosterlinck: «We stonden verschillende visies voor en die grote verscheidenheid bestaat nog steeds binnen de universiteit. Op zich is dat interessant, omdat dan gesproken wordt over verschillende modellen. Het is ook normaal gezien de grote verscheidenheid van de onderzoeksdomen en culturen die de universiteit rijk is. Mij is echter niet altijd duidelijk geweest wat de grote verschillen waren. Als je de programma's van toen bekijkt, is het verschil soms zeer moeilijk te *graspen*. De accenten lagen vaak in de intensiteit. Iedereen vindt dat de universiteit er moet op vooruitgaan. Ze moet aan onderwijs, onderzoek en dienstverlening doen. Afhankelijk van hoe men gebekt is, wordt soms de *indruk* gewekt dat het ene belangrijker is dan het andere.»

Veto: Is het niet belangrijk dat een universiteit samenhangt?

Oosterlinck: «Dat is altijd belangrijk. Maar tijdens rectorverkiezingen, ook onder De Somer en Dillemans ging het er altijd scherp aan toe tijdens de campagnes en zeker voor de laatste ronde. Na de verkiezingen werden de rangen weer zeer snel gesloten. Ik ben na mijn verkiezing in 1995 wel benaderd geweest door een groepje dat zichzelf omschreef als 'de vertegenwoordigers van de andere helft'. We hebben daar evenwel niet veel aandacht aan besteed. Ook bij de samenstelling van het team begint die verzoening al door het aan bod te laten komen van de verschillende strekkingen en elementen. Ik had het bijvoorbeeld nogal moeilijk aan de faculteit Letteren en enkele andere humane faculteiten, maar ben er daar open over gaan discussiëren. Er waren bekommernissen en bezorgdheden, maar we hebben heel wat inspanningen geleverd om te horen wat er leefde.»

«Zo'n verdeeldheid was er toen overigens niet. Goed, de helft stemde anders, maar is dat dan omwille van een ander model of om de persoon die dat model brengt? Het is mij achteraf ook niet opgevallen dat we zo verdeeld waren. Om verkozen te raken, scherpt men natuurlijk de verschillen wat aan. De verdeeldheid die jullie zoeken, vind ik echter niet. Professoren hebben natuurlijk hun mening over de universiteit en die durft nogal verschillen, maar het grote verschil tussen het model-Oosterlinck en dat van Lamberts is me nooit echt duidelijk geworden.»

Referenda

Veto: Lamberts stond veel meer voor de *universitasgedachte*, de universiteit als *gemeenschap*. U hamerde meer op de *band met de industrie* en dat die moest worden *uitgebouwd*.

Oosterlinck: «Maar dat is toch allemaal *kwatsch*. Dat is het zoeken van tegenstellingen. Want wat is *universitas*? Dat is de geor-

dende universitaire *gemeenschap*, precies alsof men bij de andere modellen niet als universitaire *gemeenschap* denkt. En de samenwerking met de *industrie*. Die gebeurt hoofdzakelijk aan twee faculteiten.»

Veto: Wat is dan voor u *universitas*?

Oosterlinck: «Wat het woord zegt. De geordende *gemeenschap* van de studenten, de professoren en het personeel om de universiteit een belangrijke maatschappelijke rol te laten spelen. Dat is in de eerste plaats goed onderwijs verstrekken, dat is in de tweede plaats goed onderzoek verrichten om dat onderwijs op een hoog niveau te houden en dat is in de derde plaats aan wetenschappelijke, maatschappelijke dienstverlening doen. De vraag is natuurlijk hoe je dat laatste dan ziet. Sommigen gaan ervanuit dat de universiteit daarenboven ook maatschappelijke stellingen moet innemen. Als je dat op een democratische manier wil doen, kan je dat alleen maar door het organiseren van een soort referendum. Ik denk dat tegen dan niemand nog geïnteresseerd is in je stellingname.»

«Ik ben er altijd vanuit gegaan dat de rector voorzichtig moet zijn in stellingnames. Zeker als het gaat om maatschappelijke punten, omdat hij moet weergeven wat de grote meerderheid denkt, wat hij over vele thema's trouwens niet weet. Je moet ook weten dat wij vijf jaar hebben moeten besturen met een regering waarin de voor ons zo vertrouwde CVP niet aanwezig was. Ik ben er altijd voorstander van geweest dat de proffen-specialisten naar buiten treden. Dat heeft trouwens ook veel meer impact, aangezien ze door hun wetenschappelijke kennis en kundigheid meer gehoor krijgen. Als de overheidsfinanciën ontsporen en Wim Moesen (*professor Economie en Overheid, red.*) spreekt daarover, wat hij regelmatig doet, heeft dat veel meer effect dan dat de rector dat zegt in naam van de gehele universiteit.»

Australisch

Veto: U zegt: ik was altijd voorzichtig bij stellingnames. U schuwde de *forse uitspraken* echter niet.

Oosterlinck: «Dat was vaak kort op de bal spelen. Met de hierboven vermelde stellingname doel ik bijvoorbeeld op welk sociaal systeem we prefereren, welk belastingssysteem,

gesproken, maar daarvoor heb ik steeds contact gehad met mensen die op de hoogte zijn. Als rector mag je immers geen stomiteiten vertellen.»

Veto: Zoals u al zei speelde u vaak kort op de bal. Was het niet vaak uw strategie om de eerste keer fors op tafel te kloppen om in een goede onderhandelingspositie te manoeuvreren?

Oosterlinck: «Mijn strategie is altijd geweest om iets te verdedigen dat echt te verdedigen valt. Ik ben als rector er altijd voor gegaan om

een *persoonlijk standpunt* in door te stellen dat een rector misschien niet langer verkozen moest worden.

Oosterlinck: «Nee, ook hier niet. Ik weet heel goed wat ik gedaan heb. Ik heb gezegd: we zitten in de LERU (*League of European Research Universities, red.*) en ik stel vast dat verschillende universiteiten die beter zijn dan wij hun rectoren niet verkiezen. Als wetenschapper vind ik dat we daar over moeten nadenken. Hoe kan je nog wetenschapper zijn als je ziet dat er andere syste-

“In Vlaanderen vindt men mensen die *outspoken* zijn arrogant. Ik heb de gewoonte van het nogal duidelijk te zeggen en als ze het niet begrepen hebben, het nog eens veel duidelijker te herhalen”

goed onderwijs af te leveren en dan maak je de bedenking wat goed onderwijs precies inhoudt. Vervolgens moet je je financierders ervan overtuigen dat 'goed onderwijs' te ondersteunen en de vergelijking maken met het buitenland. Ik heb onder andere het Nederlands, het Amerikaans, het Engels en het Australisch systeem bestudeerd.»

Veto: Maar was kort op de bal spelen geen bewuste strategie?

Oosterlinck: «Dat is een vergissing denk ik. Ik heb altijd heel veel overlegd en wanneer het enigszins mogelijk was op voorhand.»

Veto: Ook over bijvoorbeeld uw voorstellen over een (bindende) oriëntatieproef?

Oosterlinck: «Ja, bindende oriëntatieproef is iets dat de studenten heel snel gesteund hebben. Het leeft al lang binnen de universiteit.»

Veto: Het betrof wel een erg onduidelijke communicatie, het was niet duidelijk wat u precies wou. Er moest bovendien worden bijgestuurd door te zeggen dat het een *persoonlijk standpunt* betrof.

Oosterlinck: «Je moet bijsturen, je moet immers haalbare dingen doen. Luister eens, ik hoor nu tijdens de discussies dat men vindt dat de universiteit meer standpunten moet innemen. En als ik dat dan deed, wordt dat als verkeerd gezien. Is er nog wel een rechte lijn?»

men zijn die wel goed werken, maar die zelfs niet wilt bekijken. Ik heb gezegd dat dit niet kan. Ik weet wel wat het gevolg was, maar anders had men er zelfs niet grondig over nagedacht. Nu is er wel duidelijk over gediscussieerd zodat de hele hervorming die erop volgde redelijk makkelijk aanvaard is.»

Wuiven

Veto: U hebt een arrogant imago, dat weet u waarschijnlijk...

Oosterlinck: «Nee.»

Veto: Heeft het desondanks geen negatieve gevolgen gehad voor uw samenwerking met de andere rectoren?

Oosterlinck: «Het zal u verwonderen dat ik altijd heel goed met mijn collega's heb kunnen samenwerken. Met Els Witte (*oud-rector VUB, red.*) kon ik uitgebreid over geschiedenis discussiëren. (*lacht*)»

Veto: Maar niet over andere zaken.

Oosterlinck: «Els Witte had nu eenmaal een ander model van 'de universiteit'. Maar ik heb met Witte nooit ruzie gehad. Ik heb trouwens met al mijn collega's rectoren altijd een heel goede persoonlijke relatie gehad. Els Witte wilde met haar universiteit

een totaal andere richting uit, die trouwens niet gesmaakt werd door de toenmalige minister van Onderwijs, want die zat altijd op haar kop. (*lacht*) Ik was voor een ander type van universiteit. Met mijn Gentse collega heb ik de beste relaties, al lijkt het misschien anders.»

Veto: Als men de universiteit aanvalt, heeft u daar dan geen persoonlijk probleem mee?

Oosterlinck: «Nee, ik heb altijd aan mijn collega's gezegd: laten we het gemakkelijk maken voor elkaar. Wij kunnen persoonlijk heel goede rela-

ties onderhouden en naar elkaar telefoneren en ook menselijk met elkaar goed omgaan, maar wij staan voor concurrerende instellingen. Op het moment dat je dat kunt erkennen, wordt de relatie stukken gemakkelijker. Denk je dat hoofden van concurrerende bedrijven elkaar ook altijd de kop afslaan?»

moeten we nog een katholieke universiteit zijn? Ik heb uiteraard kort op de bal gespeeld, maar dat was altijd in overleg met de Academische Raad en de Raad van Bestuur. Als we kijken naar de toekomst van de sociale zekerheid, de toekomst van onze gezondheidszorg, daar heb ik verschillende malen over

Veto: Dat was wel geen maatschappelijk standpunt.

Oosterlinck: «Ingangsexamen is ook een maatschappelijk standpunt. Het heeft repercussies op de toegang tot universiteiten en onze visie op universiteiten. Het heeft heel vele raakvlakken met andere problemen.»

Veto: Over de rectorverkiezingen nam u anders ook

Vergeet het maar. Of neem de advocatuur: twee advocaten van strijdende partijen die elkaar in de haren zitten, gaan daarna samen een koffie drinken. Als je dat niet doet, overleef je de zaak niet. Je moet constant kunnen relativiseren. Om je instelling te verdedigen moet je ook geen persoonlijke vete uitvechten. Mijn collega's vertrouwen me zelfs zozeer dat als we een gemeenschap-

men hebben met het feit dat men tracht te besturen, maar dit soort dingen maak je niet waar zonder degelijk bestuur.»

«Studenten moeten eens gaan beseffen wat ze willen. Ze willen duidelijk beter onderwijs en ze willen dat alle proffen die het niet goed doen worden bijgestuurd. Maar dan kan het niet anders dan dat decanen en departementsvoorzitters duidelijke bestuursverant-

beste in. Maar we hebben anderzijds wel met 38 procent van de proffen in Vlaanderen en dus een even groot aandeel in de eerste geldstroom, we hebben 45 procent van de publicatie-output en we hebben 47 procent van de citatie-output. We halen verder vaak tot 65 procent van de projecten binnen. Dat is te danken aan de Leuvense mentaliteit met zeer dynamische professoren die ook in het interne systeem ervaring hebben met het uitschrijven en uitvoeren van grote projecten. Het is natuurlijk veel administratie en dat is, laat ons duidelijk zijn, voor iedereen lastig. Maar het heeft wel een globale verbetering van de universiteit meegebracht.»

«Ook mag iedereen nu elk onderzoeksproject eender waar indienen. Enkel kwaliteit geldt nog als criterium. Er wordt dus enkel op kwaliteit gestuurd. De industrie vraagt al langer om een ruimere onderzoeksturing. Ze willen immers bepaalde domeinen selecteren. Ik heb altijd neen kunnen zeggen en naar mij luisteren ze nog. Door het hebben van goede relaties met het bedrijfsleven volg je hen dus niet automatisch. Integendeel, je kan met veel gewichtiger stem zeggen "vrienden, jullie zijn wel verkeerd, hé".»

Cultuurarrogantie

Veto: *Uw banden met het bedrijfsleven werden nochtans niet altijd op evenveel gejuich onthaald.*

Oosterlinck: «De over-drijvingen die men maakt zijn ongelofelijk. Een daarvan is de economisering van de K.U.Leuven. Heb ik ooit Letteren of andere faculteiten van Humane de vraag gesteld om met de industrie samen te werken? Aan de ingenieursfaculteit en aan Geneeskunde heb ik het wel gevraagd. Trouwens, Geneeskunde is de allergrootste dienstverlening, namelijk een uitstekende patiëntenzorg met een budget dat groter is dan het budget van de hele universiteit. Men wil dit soort gedifferentieerde politiek gewoon niet zien. Het is ongelofelijk. Mijn boutade was altijd: als de ingenieurs geen contacten meer hebben met de industrie maak ik me zorgen, als de faculteit Letteren veel contact zou hebben met de industrie, maak ik me nog veel meer zorgen. Als je een ingenieursfaculteit hebt en je zou niet accepteren dat ze dit doen, dan is dat een soort cultuurarrogantie die ik nooit genomen heb. Laat ons dus eens aannemen dat iedere faculteit, in functie van haar kunde en mogelijkheden haar opdrachten vervult. Het HIVA heb ik bijvoorbeeld altijd gesteund toen ze kritisch reageerden op de sociale toestanden, op de houdbaarheid van de pensioenen, op de economisering van het onderwijssysteem omdat dit hun taak is. Sociale en politieke weten-

die extern op ons afkomen is er geen probleem. Maar ik denk niet dat er intern minder vrijheid is. Het bestuur gebeurt nog steeds hoofdzakelijk door de Academische Raad, de Groepsraden en het Gemeenschappelijk Bureau. De Raad van Bestuur (*waarvan de voorzittersfunctie sinds kort niet langer samenvalt met de rectorfunctie, red.*) staat hoofdzakelijk in voor de *checks and balances*.»

Zand

Veto: *In hoeverre is een netwerk belangrijk voor een rector?*

Oosterlinck: «Het is eigenaardig. Ik ben eigenlijk niet zo'n groot 'society' man. Ik ben geen receptietijger. Ik verlaat ze meestal zelfs vroegtijdig als ik de mensen die ik moet zien, gezien heb. Netwerken doe ik meestal niet op dat soort van *social gatherings*. Wat ik wel heb gedaan is de tijd te nemen om belangrijke personen te overtuigen van het belang van onderwijs en onderzoek. Binnen de EUA (*European University Association*) ben ik trouwens steeds de grote voorstander geweest van het inschrijven van de verplichting dat de overheid onderwijs moet blijven financieren.»

«Netwerken zijn inderdaad belangrijk, maar ze zijn gebaseerd op wat je te vertellen hebt, welke visie je hebt. Op de universiteit

“Ik ben eigenlijk niet zo'n groot 'society' man. Ik ben geen receptietijger. Ik verlaat ze meestal zelfs vroegtijdig als ik de mensen die ik moet zien, gezien heb. Netwerken doe ik meestal niet op dat soort van *social gatherings*”

pelijke zaak hebben, ze er geen probleem van maken als ik op m'n eentje bij de minister ga pleiten.»

Veto: *Vanwaar dan het arrogante imago?*

Oosterlinck: «Ik ben een *outspoken man* en blijkbaar vinden ze je arrogant als je niet omfloerst bent. Ik hou niet van omfloertheid. In Vlaanderen vindt men mensen die *outspoken* zijn nu eenmaal arrogant. Ik heb de gewoonte van het nogal duidelijk te zeggen en als ze het niet begrepen hebben, het nog eens veel duidelijker te herhalen. Maar zo arrogant... Hebben jullie nu de indruk dat ik arrogant ben? Degenen die me persoonlijk kennen, vinden me veel minder arrogant. Maar wat is arrogant? Ik denk bijvoorbeeld dat jullie veel arroganter zijn dan ik, bij het schrijven wel te verstaan. Ik heb mijn instelling altijd zwaar verdedigd, daar gaan ze me niet op kunnen aanpakken. Ik heb dat bovendien gedaan met een zeker brio. Als je een organisatie als de onze tracht te besturen krijg je uiteraard een aantal mensen die tegen zijn. Dat kan gewoon niet anders. Uiteraard moet men inspanningen leveren om te luisteren en zijn collega's trachten te overtuigen. Ik heb nog geen enkele grote organisatie geweten waar iedereen staat te wuiven.»

Cultuur

Veto: *Wat beschouwt u als uw grootste realisaties op het vlak van het imago van de universiteit, onderwijs en onderzoek?*

Oosterlinck: «Het feit dat de Leuvense rectorverkiezingen zo verslagen worden door de pers betekent waarschijnlijk dat er voor hen maar één belangrijke universiteit is. De interesse die men heeft voor wat hier gebeurt, voor wat een rector hier zegt is groot. Een goede vriend en vroegere collega van een andere universiteit heeft me gezegd: "kijk André, dat is eigenlijk uw fout: er is zoveel interesse, want er bestaat maar één universiteit in de perceptie van velen", terwijl Gent ongeveer even groot is als Leuven.»

Veto: *Tien jaar geleden was Gent nog niet zo groot als Leuven.*

Oosterlinck: «Ja, maar toch is de perceptie er nog meer dan vroeger dat wij de grootste en belangrijkste universiteit zijn. Maar ik hou niet van perceptie, ik ben een wetenschapper gebleven.»

«De belangrijkste realisaties zijn dat we voor onderwijs toch wel de aandacht voor de student hebben kunnen opdrijven, iets wat al onder mijn voorganger bezig was. Niet enkel de begeleide zelfstudie, maar ook de verbetering van de algemene onderwijskwaliteit. Ik vond altijd dat de student recht had op goed onderwijs. Voor mij was de basisvereiste heel simpel: de prof moet zijn les op een deftige manier geven en hij moet goed cursusmateriaal garanderen.»

«Vergeleken met tien jaar geleden is de aandacht van de proffen er zeker op vooruitgegaan. Beginnende proffen volgen vaker een docentencursus, de probleemgevallen worden in de meeste gevallen door de decanen aangepakt, er is verschillende keren tussengekomen als de examens niet verliepen zoals het zou moeten zijn. Er is een cultuur gekomen waarbij onderwijs een belangrijk onderdeel is van de opdracht en dat men op een redelijke manier met studenten omgaat. Het was een enorm lange weg. Ik stel namelijk vast dat velen proble-

woordelijkheden opnemen, want vanzelf gaat het niet, dat hebben we nu al die jaren al gezien. Daarom hebben we het bestuur daar ook dichter naar de basis gebracht. Dat is dus zeker verbeterd.»

«Een andere belangrijke realisatie is de implementatie van de Bologna-verklaring. Ik was trouwens zelf aanwezig in Bologna als onderhandelaar waardoor ik als eerste optimaal geïnformeerd was. Wij hebben dus duidelijk een impuls kunnen geven opdat Vlaanderen deze veranderingen zou implementeren zodat we nu zelfs bij de eersten zijn in Europa.»

«Ook de inspraak is er niet op achteruitgegaan. Maar het medebestuur, daar ben ik niet voor, dat is juist. Er is, in tegenstelling tot wat jullie vaak schrijven, enorm veel inspraak van de studenten. Ze mogen in alle commissies zitten, hebben invloed op alle dossiers die op tafel liggen en als ze wat te zeggen hebben wordt onmiddellijk naar hen geluisterd. Je kan ook veel inspraak hebben zonder medebestuur. Ik ben daar nu eenmaal geen groot voorstander van omdat het niet optimaal strookt met het principe van goed bestuur, gezien de studenten meestal maar voor één jaar in het bestuur kunnen zitten. Anderzijds heb ik er geen enkel probleem mee om goede inspraak te stimuleren en waar mogelijk nog uit te breiden.»

Staatsuniversiteiten

Veto: *De grote stappen voorwaarts op vlak van onderzoek dan.*

Oosterlinck: «We weten dat de laatste tien jaar het onderzoek met gemiddeld tachtig procent is gestegen in Vlaanderen. Wij zijn ongeveer 120 procent gestegen. Meer dan verdubbeld dus. In Humane Wetenschappen zelfs verdrievoudigd door onze inhaaloperatie daar, maar hier gaat men zo maar aan voorbij. De grootste stijging situeert zich daar. En terecht. We hebben sterk gelobbied voor de verhoging van de middelen voor onderzoek. Neem bijvoorbeeld de drie-procentnorm (*waarbij drie procent van het BNP naar onderzoek en innovatie moet gaan, red.*). Die is voor een groot deel gelobbied onder leiding van de K.U.Leuven. Alle onderzoeksdomeinen krijgen bij het Vlaams Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek nu ook dezelfde kansen. Vroeger werd Humane er ondergewaardeerd.»

«We hebben ook een verantwoordingsplicht ingevoerd, *accountability*. Dat ligt uiteraard niet overal even gemakkelijk, maar vinden jullie als belastingbetalers — of in dit geval: jullie ouders — het niet normaal over *accountability* te beschikken? Het geld komt wel van de overheid, hé. Dat we ons moeten verantwoorden vind ik logisch. Vergeet niet, in de hele wereld zijn er maar twee landen waar de vrije universiteiten hetzelfde krijgen als de staatsuniversiteiten.»

Veto: *Of meer.*

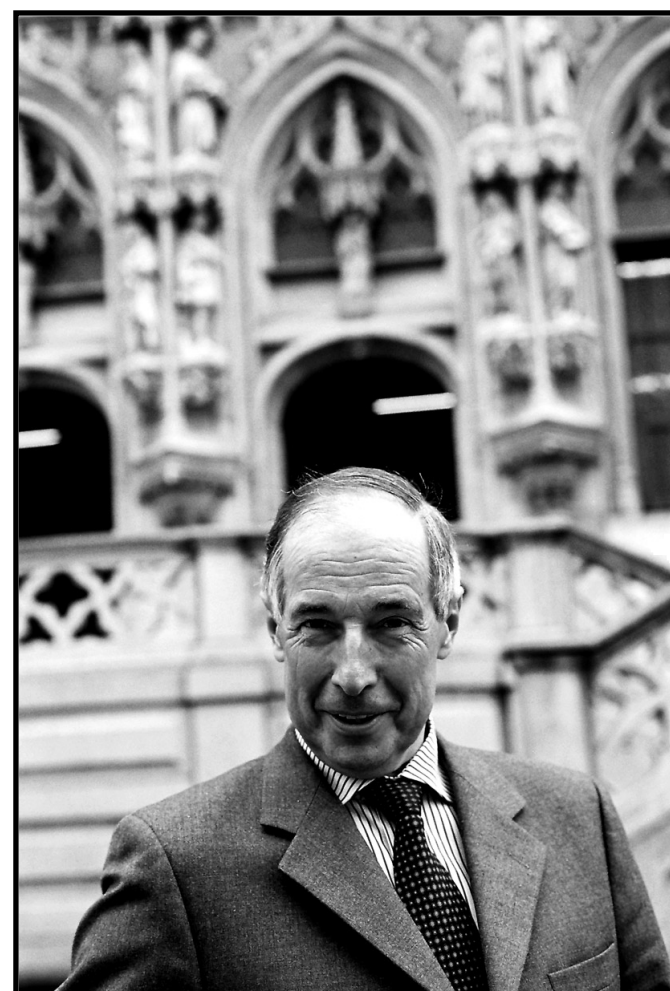
Oosterlinck: (*lacht*) «Dit is zo een unieke positie dat ik vond dat we ze maar konden bestendigen als we ons voldoende regelmatig verantwoorden. We beheren naar mijn aanvoelen onze middelen het best van allemaal. We zijn natuurlijk niet overal de

“Ik ben er altijd vanuit gegaan dat de rector voorzichtig moet zijn in stellingnames”

schappen hebben ook hun taak. Wanneer gaan we eindelijk eens de openheid opbrengen dat de universiteit uit verschillende eigenheden bestaat en die verschillen accepteren? Waar haalt men het eigenlijk.»

Veto: *In welke mate zal uw opvolger de handen minder vrij hebben dan u ze de laatste tien jaar had?*

Oosterlinck: «Dat gaat van hem afhangen. Als hij door zijn gedrag, uitstraling en positie invloed weet uit te oefenen op al de dingen

en op de gemeenschap. Ik heb een maatschappelijke visie die misschien afwijkt van die van anderen, maar ik heb wel een maatschappelijke visie.»

Veto: *Op welk punt bijvoorbeeld?*

Oosterlinck: «Oh, op een aantal punten. Bijvoorbeeld de manier waarop we onze economie en kennismaatschappij ondersteunen. Ik geloof dat de toekomst van Vlaanderen en al haar verworvenheden afhangen van onze internationale concurrentiepositie. Willen we die veiligstellen in een kenniseconomie, dan is het logisch dat we uitzoeken hoe we de kennis, die wij hebben, optimaal laten renderen. Wie dat een verkeerde maatschappelijke visie vindt, mij niet gelaten, maar die moet dan ook zeggen hoe het anders moet. Hoe hij de sociale zekerheid en de pensioenen gaat betalen, de Chinezen gaan ze alvast niet komen betalen voor ons. Het stoort me soms dat mensen die spreken van een 'brede sociale visie' vaak een enge sociale visie hebben. Maar als je de waarheid niet wilt zien en je kop in het zand steekt zoals de vakbonden en vele anderen doen en zegt "we zullen het wel halen waar het zit", wel: het zit er niet.»

Het tweede deel lees je volgende week.

(foto's Pieter Baert)

WAT HEEFT LOKO DIT JAAR VERRICHT?

"Eigenlijk hebben wij een vrij gemakkelijke job"

We berichten soms over de Leuvense studentenkoepel LOKO. Heel veel soms. Maar daarom weet niet iedereen waarmee de studentenvertegenwoordigers allerhande zich bezighouden. We vroegen enkele fracties waar dit jaar hun meerwaarde lag.

Wim Gemoets & Hanne Vermeiren

Academische Raad

Academische Raad (AR) is momenteel het hoogste adviesorgaan waarin studenten vertegenwoordigd zijn. De studenten zitten er onder meer samen met de rector en de decanen aan tafel. Tom Vandebosch is één van die studenten.

Tom: «De belangrijkste verwezenlijking van dit jaar is ongetwijfeld flexibilisering die een nieuwe onderwijsregeling en examenreglement heeft voortgebracht. Verder hebben we veel gediscussieerd over de studiegelden. We proberen de grote verhoging hiervan tegen te houden, in het bijzonder voor mensen die twee opleidingen combineren.»

Onderwijsraad

Tim Wouters: «Het flexibiliseringsdossier dat naar AR ging, komt van Onderwijsraad. In het eerste semester hebben we vooral nagedacht over het concept, in het tweede semester is het in praktijk omgezet. Hiervoor moest onder andere het examenreglement worden herschreven en veranderden de deliberatiecriteria en de slaagkansen. Voor volgend jaar hangt veel af van de nieuwe rector, maar de kwaliteitszorg zal waarschijnlijk wel aan bod komen. Mogelijk loopt volgend jaar het proefproject van de opvolger van JaDE.»

Informatica

Wouter Goossens: «Dit jaar hebben we op ICTS-raad Toledo grondig geëvalueerd en dat was hoognodig. Toledo trok op niets en het was tijd dat iedereen werd wakker geschud. Voor volgend academiejaar wordt de lay-out van Toledo bekeken.»

«Het is ook niet onbelangrijk dat de studenten in deze raad vertegenwoordigd zijn. We zijn de grootste groep gebruikers.

Bovendien denken vele studenten progressiever en zien ze meer mogelijkheden. Aan de unief is er nog veel terughoudendheid.»

VVS

De samenwerking tussen LOKO en haar Vlaamse koepel VVS liep niet altijd even gesmeerd. En dat is een understatement. Lien Keulemans ziet desondanks enkele verwezenlijkingen.

Lien: «Dit jaar hebben we veel gediscussieerd over de financiering van het hoger onderwijs. Vooral bij de hogescholen zijn daar problemen omdat de toelages al jaren bevroren zijn, maar de studentenaantallen wel stijgen. We hebben een nota opgesteld en die voorgelegd aan minister van Onderwijs Vandenbroucke.»

BIR

Annelies Bollaert: «In de weinige vergaderingen die het Bureau Internationale Relaties gehad heeft, zijn vooral de inschrijvingsgelden voor MaNaMa's voor studenten die niet uit Europa komen behandeld. Het is nuttig om hier studenten te hebben, om het vanuit ons standpunt te bekijken en positief kritisch mee te werken. Er is dit jaar nauwelijks over de Leuvense studenten gesproken, maar wanneer er een evaluatie van bijvoorbeeld het Erasmusprogramma komt, kan het van belang zijn voor de studenten om hier vertegenwoordigd te zijn.»

(foto Pieter Baert)

RvS

De Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) verdeelt de gelden voor de sociale sector aan de K.U.Leuven.

Els Van de Beek: «Op RvS hebben we net een tekst klaar over selectieve interventies. Daarin worden de criteria voor sociale toelagen strikter bepaald. Daarmee willen we de studenten die het het meest nodig hebben, ook het meest helpen. Zij zullen meer geld krijgen, terwijl de toelage van andere studenten kan wegvallen.»

«Verder hebben we ook de problematiek met de buitenlandse studenten op RvS aangekaart. Dat heeft er toe geleid dat RvS nu ijvert voor een eindverantwoordelijke voor die groep studenten (lees ook 'Pleidooi voor een coördinator Internationaal'). En we zijn natuurlijk ook trots op het congres over studentenvoorzieningen, dat we samen met studentencoördinator Danny Pieters georganiseerd hebben.»

Alma

Els Van de Beek: «We hebben ons dit jaar mee ingezet voor verschillende initiatieven. Ik denk dan aan de vernieuwing van Alma2 en P@lma, waarin we actief geparticipeerd hebben. Natuurlijk hebben we ook onze controlefunctie uitgeoefend. Alma draait nu beter en de cijfers gaan de hoogte in, maar dat betekent niet dat we

niet nauw moeten toekijken. Deze directie heeft geen verborgen agenda en ze vraagt naar onze mening. Zo hebben we toegegeven dat reclame in Alma2 kan, maar niet in de eetuimte. Of neem het rookverbod in De Moete en De Spuy, dat er op onze aanvraag is gekomen. We hebben verder duidelijk gemaakt dat het contract met Creative Communications (dat de sponsoring van Alma2 en P@lma en de nieuwsbrief regelde, red.) niet voortgezet mocht worden. Daar volgde de directie ons ook in.»

Acco

Olivier Coudeville: «Acco is een bedrijf dat in zekere mate succesvol is. Onze taak bestond er vooral in om erop toe te zien dat Acco het principe respecteert om dezelfde bladprijs voor elke student te garanderen.»

«Maar de studenten hebben niet het recht om de goede cijfers van Acco naar zich toe te trekken. Naast een oogje in het zeil houden, hebben we vooral de situatie van Acco in Antwerpen van dichtbij gevolgd, omdat dat nog altijd de achillespees van het bedrijf lijkt te zijn. Eigenlijk hebben we een vrij gemakkelijke job, want het bedrijf draait goed.»

«De Acco-directeur heeft wel eens gezegd dat hij het gebrek aan continuïteit bij de studenten betreurt (lees ook Veto 20, red.), maar daar kunnen wij uiteindelijk niks aan doen. Dat nadeel is nu eenmaal intrinsiek aan studentenvertegenwoordigers verbonden. Ik denk overigens ook niet dat dat de Raad van Bestuur gehandicapt heeft.»

Velo

Brecht Speybrouck: «In het begin van het jaar vonden we niemand om de plaats bij Velo op te nemen. Velo kent niet veel problemen en is ook niet echt attractief.»

«Mijn bijdrage bestond er vooral in door te anticiperen op de toekomstige verhuus van Velo. Velo trekt het stadscentrum uit, maar die locatie is niet noodzakelijk de beste voor de studenten. Het is dus heel belangrijk dat je die verhuus goed aankondigt en communiceert.»

«Tegelijk moeten we ook nadenken over de daling van de fietsverhuur. Die zou minstens op peil moeten blijven. Zo heb ik er voor gepleit om de naambekendheid van Velo te vergroten, zeker bij buitenlandse studenten en mensen die van Kortrijk komen. Die kennen Velo dikwijls niet.»

www.loko.be

PIJNPUNTEN OP EEN RIJTJE GEZET

Pleidooi voor een coördinator Internationaal

Perikelen bij Portulaca en een heus Sumoworstelgevecht met de stroom aan Chinezen maakten het leven van de diensten voor internationale studenten tot voor kort zuur. De nood aan hervormingen drong zich op en met de inventarisering van de problemen werd een belangrijke stap gezet.

Joris Beckers

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) begon op het einde van vorig academiejaar al aan een doorlichting van Portulaca, haar dienst voor buitenlandse studenten. Na de nodige hervormingen werd Julia Nienaber uiteindelijk de eerste *International Officer* van Portulaca, dat volgend jaar LOKO-International zal heten. Sinds december werkt ze in nauw overleg met LOKO-Sociale Raad. Ondertussen was ook duidelijk geworden dat de universiteitsdiensten aan een grondige doorlichting toe waren. Dat bleek onder andere uit de verhalen van Chinese studenten en dienstverleners. Een dossier dat naar mensenhandel neigde en waarover Veto in december uitvoerig berichtte. Onderwijs

wordt steeds internationaler, maar de diensten zijn niet voorzien op de opvang van steeds meer studenten uit steeds verschillende landen.

Boot

Om zicht te krijgen op de problemen die internationale studenten ondervinden, zetten Portulaca, de *International Offices*, andere voorzieningen aan de unief en de studenten zelf de pijnpunten op een rijtje. Uit de inventarisering van Portulaca en de Sociale Raad komen vooral de communicatieproblemen naar voor. Heel wat officiële correspondentie van stad en universiteit zijn uitsluitend in het Nederlands. Daardoor zijn buitenlandse studenten vaak slecht of niet op de hoogte van zaken die hen rechtstreeks aanbelangen. Zo zaaide de verhoging van studiegelden heel wat verwarring. Ook door de onduidelijke afspraken tussen de K.U.Leuven en de verschillende internationale thuisuniversiteiten kwamen studenten regelmatig voor verrassingen te staan.

Op sociaal vlak worstelen de bezoekende studenten met hoge kotprijzen, moeilijke domicilie-aanvragen en een stedelijke administratie die niet voorbereid is op de grote toestroom van buitenlanders. Betere communicatie, tussen stad

en unief, blijkt opnieuw de boodschap. Dat is ook het geval voor de universitaire organen. Buitenlandse studenten klagen over het gebrek aan tijd en geduld van de diensten. Die wijzen in hun pijnpuntenverslag dan weer op de hoge arbeidsintensiteit. Dat is het gevolg van de slechte coördinatie. De *Offices* lijden onder de grote verdeeldheid tussen de faculteiten en worden te laat op de hoogte gebracht van nieuwe regelingen. Buitenlandse studenten zijn ook de eerste slachtoffers van een krappe kamermarkt en op hun zoektocht naar een bijverdienste krijgen ze te maken met ingewikkelde reglementen en vallen zij opnieuw als eersten uit de boot. De medische diensten kampen met een steeds groter aandeel aan buitenlandse studenten en een gebrekkige communicatie, zowat hét pijnpunt bij uitstek.

Om dat gebrek op te vangen eist LOKO een coördinator Internationaal. Hoe en waar is nog niet duidelijk, maar ex-rectorkandidaat Bart De Moor nam de functie al expliciet op in zijn programma. Van de overblijvende kandidaten verzette Marc Decramer zich tegen de creatie van een nieuw postje, maar hij kan zich wel een directeur voor de internationale diensten voorstellen. De anderen spraken zich hier nog niet expliciet over uit. Het is ook mogelijk dat de functie wordt toegevoegd aan de coördinator Studentenbeleid.

THOMAS DELAET: VOORZITTER VAN DE LEUVENSE STUDENTENRAAD

LOKO kiest opnieuw geen normstudent

Omdat Sociale Raad en Kringraad fuseren, werd vrijdagavond voor de allereerste keer in de LOKO-geschiedenis een LOKO-voorzitter gekozen. De verkiezing verliep niet van een leien dakje: de oorspronkelijke kandidaat-voorzitter trok zich op de dag van de verkiezing zelf terug. Hij kon niet op voldoende steun rekenen van de kringen. Daarom besloot kandidaat-ondervoorzitter Thomas Delaet op de vergadering zelf om een trapje hoger te mikken en kandidaat-voorzitter te worden. Zonder tegenstem verkozen de kringen hem tot nieuwe LOKO-voorzitter.

Laurens De Koster & Anne Ruetten

Thomas Delaet zat dit jaar in de Academische Raad en leek dus een logische keuze als voorzitter van LOKO. Hij werkt, naast zijn aanvullende opleiding bedrijfseconomie, aan een doctoraat bij computerwetenschappen.

Veto: *Wanneer besloot je om je kandidaat te stellen voor het LOKO-voorzitterschap?*

Thomas Delaet: «Ik wist dat de oorspronkelijke kandidaat moeilijk lag. Toch heb ik mijn kandidatuur van ondervoorzitter gehandhaafd. Als ik ondervoorzitter geweest zou zijn, zonder voorzitter boven mij, kwam het er evengoed op neer dat ik voorzitter was. Dus leek het me het beste om in het begin van de stemming te zeggen dat ik kandidaat-voorzitter was.»

«Ik heb er lang over getwijfeld omdat het een zware combinatie is met een doctoraatsopleiding. Je beslist zoiets natuurlijk niet van de ene dag op de andere. Ik heb er een aantal weken over getwijfeld en stilaan is de beslissing dan gegroeid.»

«Ik was vorig jaar al kandidaat-Kringraadvoorzitter omdat ik ervan overtuigd ben dat bij een echte verkiezing minstens twee kandidaten nodig zijn. Dat ik het toen niet gehaald heb, heeft bij mijn kandidaatstelling of in mijn relatie met de huidige voorzitter niet meegespeeld.»

Geest

Veto: *Je hebt mee de LOKO-hervormingen in gang gezet. Wat vind je van het resultaat?*

Delaet: «De werkgroep waar ik verleden jaar in zat, heeft destijds een nieuwe structuur uitgewerkt. Dit jaar is die oefening opnieuw gedaan. Het resultaat komt grotendeels overeen met de ideeën die verleden jaar bij de kringen leefden. Ik kan mij dus goed in de nieuwe structuur vinden. Mijn programma bevat dan ook voorstellen om de hervormingen uit te voeren, niet alleen naar de letter, maar ook naar de geest.»

Veto: *Wat zijn je prioriteiten?*

Delaet: «Er moet heel wat tijd besteed worden aan de interne werking. Ik moet ervoor zorgen dat er geen wantrouwen bestaat tussen de mensen die uit Sociale Raad en uit Kringraad komen. De voordelen van zo'n integratie zijn dit jaar, deels gedwongen, al zichtbaar geweest, bijvoorbeeld voor de rectorsverkiezing en dan ook voor de structuurhervorming, omdat dat nu eenmaal dossiers zijn die gemeenschappelijk zijn tussen Kringraad en Sociale Raad. Door die samenwerking hebben we heel wat informatie kunnen uitwisselen en dat maakt de studentenbeweging sterker.»

"De voeling met de studenten behoud ik in de fakbar"

Veto: *Hoe evalueer je de inhoudelijke werking van de vorige LOKO-ploeg?*

Delaet: «Op onderwijsgebied was flexibilisering een heel groot dossier. Verder hebben we veel tijd en werk gestoken in de rectorsverkiezing, de wijziging van het organiek reglement en natuurlijk ook de LOKO-hervormingen. Dat zijn toch inhoudelijke dossiers.»

Veto: *Je hebt een sterke interesse voor onderwijs. Vrees je niet dat sociale zaken, cultuur en sport op de achtergrond geraken?*

Delaet: «Daar moeten we natuurlijk voor oppassen. De grote dossiers werden dit jaar door de kringen in de OAV (het hoogste beslissingsorgaan van LOKO, red.) besproken. Daar waren niet zo vaak sociale dossiers bij. Om de integratie vlot te laten verlopen, is het nodig dat de dossiers volgend jaar op dezelfde manier te behandelen. Dat geldt trouwens ook

binnen Kringraad. De huidige Kringraadvoorzitter Jeroen Vandromme heeft dat dit jaar goed aangepakt: iedereen had zijn dossier en aan ieder dossier werd gelijk belang gehecht. Als we dat volgend jaar ook zo doen voor de sociale dossiers, zal het wel succesvol worden.»

«De manier waarop ik me met sport en cultuur zal bezighouden, is zoals op de OAV beslist is. Er is op centraal niveau een financieel kader, maar met de inhoudelijke uitwerking van de activiteiten houd ik me niet bezig. Dat is voor LOKO-sport en LOKO-Kultuur, behalve als de kringen het willen behandelen.»

Voeling

Veto: *Welke dossiers worden volgend jaar prioritair?*

Delaet: «Dat is moeilijker te voorspellen dan voor dit jaar. We wisten op voorhand dat rector Oosterlinck zijn hervormingsplannen ging voortzetten en dat flexibilisering verder uitgewerkt zou worden.»

«Dit jaar is het vooral belangrijk dat we in een goede verstandhouding proberen te starten met de nieuwe rector en zijn beleidsplanning. Door domme dingen te doen, zouden we onze geloofwaardigheid als studentenbeweging kunnen kwijtspelen. Dat ligt zeker niet in mijn bedoeling.»

«We krijgen volgend jaar eigenlijk wel een mooie kans om een aantal zaken zelf op de agenda te plaatsen. Een eerste punt is de studenteninspraak. Tegen 1 oktober moet daarover een akkoord zijn. Dat zal dan ook het eerste dossier zijn dat de nieuwe rector op zijn bord geserveerd krijgt.»

Veto: *Je doctoreert nu. Heb je dan nog wel voldoende voeling met de studenten?*

Delaet: «Ik ben doctoraatsstudent en volg de doctoraatsopleiding (lacht). De voeling met de studenten behoud ik door wekelijks de LOKO-vergaderingen bij te wonen. Ik houd veel contacten met kringen en ga regelmatig op fakbarbezoek. Er zijn heel wat momenten waarop ik met kringmensen in aanraking kom. Als voorzitter breng ik wel dossiers naar voren, maar de kringen beslissen erover. Uiteindelijk vertolk ik dan toch het standpunt van de kringen. Dat is als voeling voldoende om studentenvertegenwoordiger te zijn.»

«Het is misschien waar dat het een rare situatie is en het is bij mijn weten nog nooit voorgekomen dat een doctoraatsstudent in LOKO tot voorzitter verkozen wordt, maar als je kijkt naar de voorzitters van Kringraad van de laatste jaren, dan moet je eenvoudigweg vaststellen dat zij ook niet allemaal normstudenten zijn. Door de trage doorstroming van de kringen naar LOKO zijn het meestal studenten die in een aanvullende opleiding zitten of een tweede studie beginnen.»

Veto: *Je behandelt onder andere de taak van stafmedewerkers in je programma. Wat is er mis met de huidige taakverdeling en welke rol zie je voor hen weggelegd?*

Delaet: «De stafmedewerkers wogen in een aantal dossiers te zwaar op het beleid. Dat is voor vertegenwoordigers vaak frustrerend. Omdat er aantal zaken zijn fout gelopen en omdat ik voel dat die beter kunnen, heb ik in mijn beleidsplan aandacht besteed aan de functie van stafmedewerker.»

«Stafmedewerkers zijn er in de eerste plaats om voor administratieve ondersteuning te zorgen. Verder moeten ze de verschillende vertegenwoordigers begeleiden, ook inhoudelijk. De inhoudelijke inbreng moet natuurlijk wel vooral

komen van de vertegenwoordigers en de kringen. Concreet wil ik de algemene taken tussen de vier stafmedewerkers verdelen en aan elk van hen een aantal dossiers toewijzen. De bedoeling is dat ze daar dan samen met een vertegenwoordiger aan werken.»

Paradox

Veto: *Op welke manier ga je ervoor zorgen dat alle mandaten binnen LOKO ingevuld worden?*

Delaet: «Als er in het begin van volgend academiejaar nog vacatures open zijn, gaan we proberen om in de kringen vrijwilligers te recrutereren. De mandaten die nu nog niet zijn ingevuld, vragen eigenlijk niet al te veel tijd. We zullen zeker nog een aantal mensen uit de kringen vinden, bijvoorbeeld voor de Raad van Bestuur van Acco. Verantwoordelijken van de cursusdiensten kunnen die plaats perfect innemen omdat op die manier dan een goede interactie ontstaat. Deze

studenten hebben expertise en veel cursusdiensten werken al langer samen met Acco. Hetzelfde geldt voor studenten die in een POC (permanente onderwijscommissie, red.) zitten. Expertise is

voor mij belangrijker dan actief zijn in een kring. De standpunten die de vertegenwoordigers moeten uitdragen worden immers bepaald door de LOKO-AV, waar alle kringen samen standpunten innemen. Op die manier behouden we de kringen als bouwstenen van onze structuur.»

«We streven ernaar om zo weinig mogelijk cumulmandaten uit te schrijven. Daardoor wordt de vertegenwoordiging niet te zwaar en kunnen we meer normstudenten bereiken, wat wel paradoxaal is met mijn aanstelling. Het is een van mijn streefdoelen om mensen van de kringen zo vroeg mogelijk bij LOKO te betrekken. Zware aangekoppelde mandaten werken dat eerder tegen.»

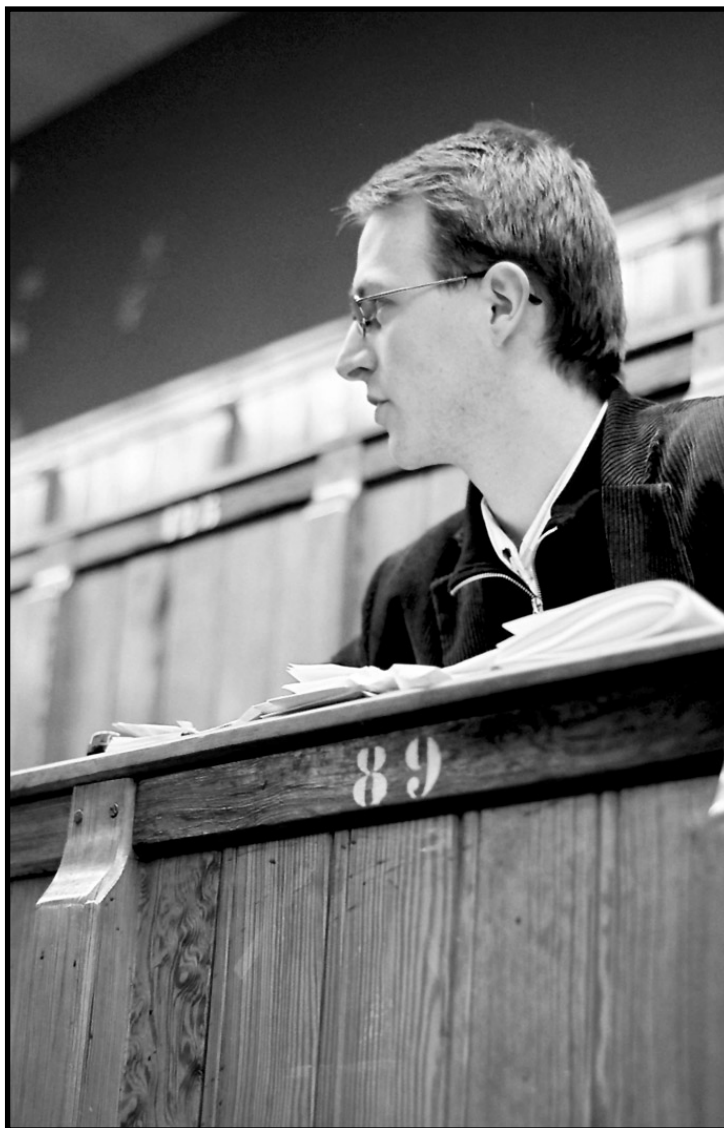
«Onze grote sterkte zit er niet in dat er één persoon heel veel weet, maar eerder in het feit dat we allemaal samen veel informatie uitwisselen. Zo zijn we beter op de hoogte dan de meeste proffen.»

Veto: *Wat kan LOKO volgend jaar betekenen voor de studenten?*

Delaet: «De studenten zien de meeste dossiers waar wij mee bezig zijn niet direct. De resultaten van het flexibiliseringsdossier zijn pas over een paar jaar zichtbaar. Er zijn een aantal concrete dingen: de kringcoördinatoren organiseren mogelijk een massacantus en er is de 24-urenloop. LOKO is wel meer dan dat laatste. We hebben een mix tussen zichtbare activiteiten en langetermijnprojecten. Het is altijd al een doelstelling geweest om de zichtbaarheid te verhogen. Niet alleen in de activiteiten, maar ook in ons ander werk. Dat is eerlijk gezegd moeilijk, want het merendeel van de studentenpopulatie is er niet echt in geïnteresseerd. We moeten natuurlijk wel blijven proberen om de mensen er warm voor te maken.»

Veto: *Voel je je mans genoeg om LOKO alleen te dragen zonder ondervoorzitter?*

Delaet: «Ik denk niet dat het een kwestie is van mans genoeg zijn (lacht). Het gaat veeleer om het feit dat de functie veel werk en tijd vraagt. Ik hoop wel echt dat er een ondervoorzitter komt.»

(foto Pieter Baert)

Vrijdagochtend 7 uur

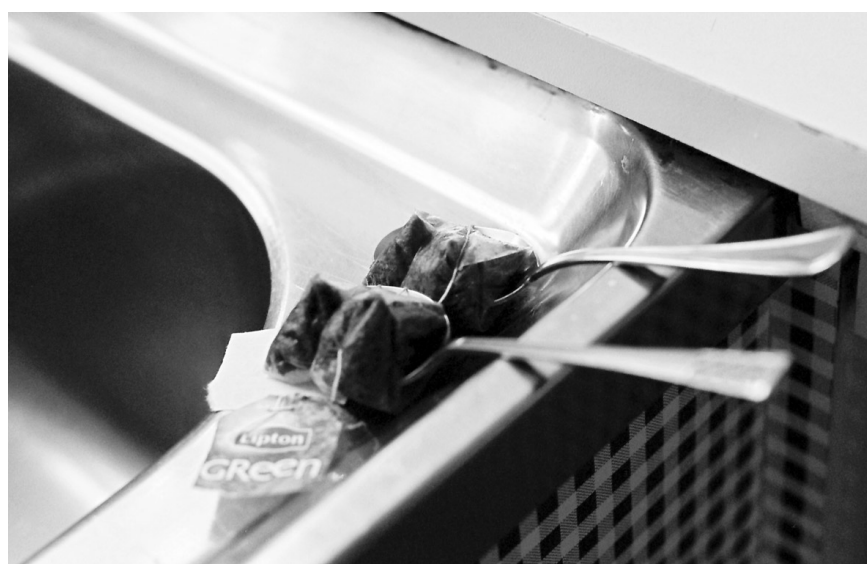

Boven: En weer in Leuven

Onder: Theezakjes liggen lepelkje

Rechts: Zolang hij maar met mij de lakens deelt

Pieter Baert

BACHELOR IN ONDERWIJS

- Kleuteronderwijs • Lager onderwijs • Secundair onderwijs
- OF OOK NOG...
- éénjarige opleiding Lager onderwijs
- voortgezette lerarenopleiding buitengewoon onderwijs

INFODAG

zaterdag 25 juni 2005

van 14u00 tot 16u30

www.khleuven.be

Als je bruist van enthousiasme

KHLEUVEN Voel de vonk

DEPARTEMENT LERARENOPLEIDING
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

CAMPUS HEVERLEE
Naamsesteenweg 355 • B 3001 Heverlee • tel. 016 39 92 00 • e-mail: do.heverlee@khleuven.be
CAMPUS KORTRIJK
Waarsteendijkplein 2 • B-3290 Diest • tel. 013 35 06 90 • e-mail: dk.korrijk@khleuven.be (advertentie)

In een handomdraai

Het academiejaar 2005-2006 wenkt.

Je kunt je voorinschrijven op www.kuleuven.ac.be/inschrijvingen en je inschrijving bevestigen:

- Voor Leuven: tussen 16 augustus en 23 september, in de Universiteitshal, Naamsestraat 22, Leuven.
- Voor de campus Kortrijk: tussen 23 augustus en 30 september op het Studentensecretariaat, hal A, E. Sabbelaan 53, Kortrijk.

Vanaf je tweede jaar gaat inschrijven nog vlutter. We sturen je een berichtje en jij regelt alles via Internet.

Eenvoudig, toch?

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

(advertentie)

Doorzakken bij Apolloon

“Daar in dat kleine café onder de Waaiberg, daar zijn de mensen gelijk en tevree, daar in dat kleine café onder de Waaiberg, daar telt je geld en wie je bent, niet meer mee.” Met deze beloftevolle woorden in het achterhoofd begaven we ons ver van de drukte van het Leuvense centrum, richting Waaiberg, benieuwd naar weetjes over het feestoord van vele kinesisten en sportlui in spe.

Nathalie Lucas

De Waaiberg huisvest niet alleen de fakbar van de kring Apolloon, maar ook een taverne, een feestzaal en de fakbar van het VTK, de kring van de burgerlijke ingenieurs. Gelukkig staat alles voor de onwetenden goed aangeduid, en zo vinden ook wij gemakkelijk de weg naar de Sportzak. In deze ondergrondse fakbar worden we verwelkomd door fakverantwoordelijke Stijn en opkomend vice-preses van Apolloon, Martijn, die ons met een paar pintjes graag te woord staan.

Pluspunten

Bewegings- en revalidatiewetenschappen, zo heten tegenwoordig de twee richtingen die de kring Apolloon rijk is, maar in de volksmond gaat het natuurlijk nog steeds om de studenten L.O. en Kiné. Deze twee richtingen blijken de grootste pluspunten te zijn van de Sportzak. “In tegenstelling tot vele andere faculteiten moeten onze studenten veel samenwerken. Elke dag samen sporten zorgt er bijvoorbeeld voor dat er een hechte band ontstaat en vele studenten komen na hun sportlessen hier een pintje drinken”, vertelt Stijn. In de fakbar heerst dan ook een iedereen-kent-iedereen-sfeer en het zijn bijna uitsluitend studenten van Apolloon die hier langskomen, de overlopers van het VTK

Het zijn bijna uitsluitend studenten van Apolloon die hier langskomen, de overlopers van het VTK niet meegerekend

niet meegerekend.

De andere troef is natuurlijk de ligging. Hier geen problemen met klagende burens of boze politieagenten, de Waaiberg ligt zo afgelegen dat er naar geloven mag worden gefeest. Over het ontstaan van de Sportzak bestaat enige onduidelijkheid, maar de Sportzak vindt alleszins al vijf jaar zijn gading in de Waaiberg en biedt aan zijn bezoekers pintjes voor één euro aan, en voor de liefhebbers ook Leffe, Hoegaarden, Kriek en Duvel. Of de fakbar een specialiteit heeft? “Neen,” zegt Martijn, “maar zolang het goedkoop is, verkoopt alles!”

Onkuisheid

De Sportzak werkt met vaste tappers, die elk een dag van de week toebedeeld krijgen. Op woensdag- en donderdagavond is het voor hen hard werken, want dan zit de fakbar meestal bomvol. Gevraagd naar de leukste avond van het jaar, wordt unaniem voor de 24 uur van de fak gekozen. Hierbij werd elk uur in het teken gezet van een thema, met illustere namen als ‘het is niet duurtje’, ‘kak op je buurtje’ of ‘shotjesuurtje’. De dertig studenten die deelnamen en opdrachten kregen, vonden het alleszins een geslaagde, weliswaar heel beschonken avond

Bijzonder aan de Sportzak is dat deze een aantal geboden bezit en dan vooral het merkwaardige “Doe niet wat onkuisheid is, of ge zult rap weten hoe nat een pintje is”. Kussen is er dus verboden en ontluikende romances bekopen het steevast met een fris pintje over het oververhitte hoofd! Het andere belangrijke gebod, de fakbeheerders een pintje trakteren telkens je ze tegengekomt, wordt dan weer met veel minder enthousiasme opgevolgd, en blijkt slechts een utopie in hoofde van diegenen die de fakbar draaiende houden. Een arme student is en blijft een arme student.

Sfeerverslag

De Sportzak opent zijn deuren pas om 21u, en toch is er nog geen levende ziel te bespeuren. “Jullie zijn hier te vroeg, in de Sportzak stroomt het volk pas binnen rond middernacht,” verklaart Stijn. Wij hadden dus het rijk voor ons alleen, en dat was een uitgelezen kans om eens duchtig rond te neuzen.

Tussen de houten stoelen en banken en de talloze bекers die de toog sieren valt de lege plek op de muur, in de vorm van een schild, onmiddellijk op. De trots van Apolloon werd een tijdje geleden op brutale wijze gestolen door twee meisjes van Pedagogische Kring, een actie die volgens Stijn zorgvuldig beraamd was. Als losgeld voor het schild vroegen zij eerst drie vaten, maar vermits de Apolloniërs er zich niet al te druk over maken, is hun eis al afgezwakt tot één vat en zal waarschijnlijk eindigen in het smeken om enkele luttele pintjes, aldus de fakbeheerders.

Terwijl de zoektocht naar pittige anekdotes succes boekt, sijn de bezoekers één voor één binnen, en zorgen voor leven in de brouwerij. Veel rokende mensen zie je hier alleszins niet. Het is er niet verboden, maar de tappers leggen pas asbakken op tafel als iemand een sigaret opsteekt. Het ondergrondse aan deze fakbar laat het ook niet toe om een zware rookwolk te verwerken en dus vinden deze sportieve feesters dat er maar niet te veel gerookt moet worden.

Intussen draait de Sportzak op volle toeren. De ‘sfeermuziek’ die de dj op het publiek loslaat mist haar effect niet, en al snel beginnen de eerste feestneuzen zwaar door te zakken. Het vooruitzicht op een slopende examenperiode noopte jullie trouwe reporters echter tot een vrij vroege aftocht, weliswaar met spijt in het hart, want de sportzakavond bleek uit goeie bron zelfs in de zeer late uurtjes meer dan de moeite waard.

De Kongo

Onze Alma Mater bestaat 580 jaar. Een lange geschiedenis, waarvan we vaak enkel nog archeologische overblijfselen of plaatsnamen kennen. Aan de hand van enkele feiten en feitjes willen we een deel van de grootse geschiedenis van de Leuvense universiteit reconstrueren.

De laatste Gilles heeft zijn appelsienen al een tijdje geleden geworpen. Toch een anekdote over het studenten-carnaval in deze aflevering van de geschiedenis van onze dit keer niet zo heel erg met de ‘universitas’-gedachte bezield universitaire instelling. Tot in het begin van de jaren ‘80 was er in Leuven elk jaar, in februari, een studentencarnaval. Telkens werd een thema gekozen, om de carnavaleske klederdracht van de studenten toch wat uniformiteit te geven. Op een koude februaridag met een temperatuur van om en bij de vijf graden Celsius, trok een van deze jaarlijkse stoeten uit onder het thema ‘Belgisch Kongo’. Een club studenten uit Geel had een weloverdachte brainstorm gehouden over dit thema en trok geheel in Leopold II-stijl de straat op. Een student stelde de blanke kolonistator voor, analoog zijn functie gehuld in een tropenpak — met

korte broek — en getooid met een tropenhelm. In zijn hand hield hij een bezemsteel waar, volgens het *Sjors en Sjimmie*-principe, een briefje met het woord ‘geweer’ aan hing. Zijn clubgenoten waren allen verkleed als autochtone Afrikanen. Dapper als de student is, droegen zij een strooien rokje — met een zwembroek eronder om het geheel toch nog een beetje modest te houden — en waren zij met schoensmeer tot echte antilopenjagers omgevormd.

Naar jaarlijkse gewoonte werd de studentencarnavalsstoet ontbonden aan het stadhuis. Op dit moment begon de grootste en wildste neger, een stevig bebaarde kerel, een historisch zeer correcte indianendans uit te voeren. Dit geheel tegen de zin van de kolonistator, die prompt zijn bezemstok/geweer trok en met een korte pang een einde maakte aan het leven van zijn zwarte medemens. Waar er geschoten wordt, is er bloed. Wat inhoudt dat de arme zwarte medemens in kwestie een emmer van vijf liter varkensbloed over zijn stevige torso gegoten kreeg en in stijl voor dood neerviel. Hierop werden de hulp-troepen, het Rode Kruis van deze club, ingeschakeld. Zij rukten aan met een stevige zinken badkuip, waarin zij de levensechte dode neger afvoerden.

(cvm)

Nieuwe regeling voor studentenjobs

Elke student klust wel eens ergens bij. Sommigen doen het om hun studie te betalen, anderen om een pintje extra te kunnen trakteren op hun nachtelijke veroveringstochten. Hoe dan ook zijn studentenjobs voor veel studenten onmisbaar om een centje bij te verdienen. Die studentenjobs krijgen vanaf volgend jaar een nieuwe regeling.

Minister Van den Bossche stelde in april een nieuw principeakkoord over nieuwe regeling voor jobstudenten voor. Wat daarover verscheen in de pers, was helaas niet altijd even accuraat. De effectieve programmawet wordt pas in juli 2005 verwacht, maar de Jobdienst van de K.U. Leuven wil de ontstane misverstanden toch graag nu al rechtzetten.

“Een nieuwe regeling zat er al een tijdje aan te komen,” verduidelijkt Karen Brussel-

mans van de jobdienst. “Op deze manier zou zwartwerk tegengegaan worden en zouden studenten ook makkelijker kunnen werken. Dat gaat samen: het wordt aantrekkelijker voor een werkgever om studenten tewerk te stellen, bijvoorbeeld in de horeca of in de schoonmaaksector. De loonkost komt lager te liggen en dat is interessant. Zo zouden er zwarte jobs moeten verdwijnen, die dan legaal gedaan kunnen worden door studenten.”

Dat zal vooral tijdens het academiejaar zelf zijn, want voor werk tijdens de zomervakantie verandert er eigenlijk niets. Dat is een van de vergissingen die uitgebreid in de media gepubliceerd werden. De voorwaarden voor een studentencontract, met bijbehorende voordelen, veranderen immers niet. Er mag dus tijdens de zomervakantie niet langer of meer gewerkt worden dan vroeger het geval was. De grens blijft liggen op 23 werkdagen in juli, augustus en september samen. Wie meer werkt, kan niet meer genieten van de verminderde RSZ-bijdrage.

De verwarring in de pers is er gekomen met de regeling voor het academiejaar. Dan mag er namelijk wél meer gewerkt worden dan vroeger. Er komen 23 werkdagen extra voor wie buiten de zomervakantie een studentenjob wil doen aan verminderde RSZ-bijdragen. De bedoeling is vooral om zo meer studenten te laten werken tijdens de weekends en de schoolvakanties buiten de zomervakantie, want de regeling gaat op voor werk buiten de verplichte lesuren.

Het nieuwe reglement gaat in vanaf het academiejaar 2005-2006. Vanaf dan kunnen studies dus voor een groter deel door de student zelf betaald worden. Of kan er een pintje meer gedronken worden.

www.kuleuven.ac.be/jobstudent/nieuweregeling_2005.htm

(gvg)

Leuven moet een unieke ervaring worden

Internationalisering is een hot topic bij alle rector-kandidaten. Maar niet alleen bij hen: vanaf volgend jaar zullen buitenlandse studenten aan de faculteit Letteren opgevangen worden door een nieuwe studentenorganisatie. Op vraag van de faculteit hebben de kringen hun schouders onder het project gezet.

Gijs Van Gassen

Met de invoering van de BaMa-structuur heeft de faculteit Letteren besloten om te kijken hoe het precies zit met haar internationaal programma. Er komen immers ook decretale richtlijnen voor internationalisering, bijvoorbeeld voor de masteropleidingen. Internationale programma's aan de faculteit blijken voorlopig nogal verspreid te zijn over de verschillende departementen. "Dat zou moeten veranderen", legt Wim Grevendonk van de faculteit Letteren uit: "Het is natuurlijk niet de bedoeling de bestaande initiatieven terug te schroeven of proffen op het matje te roepen omdat ze te zelfstandig werken. Wel willen we de bestaande uitwisselingen in kaart brengen en proberen te verbeteren, zowel die voor docenten als voor studenten. We willen de uitwisselingen meer promoten. En voor de studenten hebben we de kringen gevraagd om ons daarbij te helpen."

Uniek

Bijna alle kringen van Letteren zijn op dat voorstel ingegaan. "Voorlopig heet het project nog *Letteren Internationaal*, maar dat is een werktitel", verduidelijkt Thomas Jans van Eoos en Isabel Vandenbulcke van Babylon. Zij coördineren het project dat vanuit de kringen werd opgestart. "Dat is gebeurd op vraag van de faculteit die haar internationaal beleid wil verbeteren. Ze is met dat plan naar de kringen gestapt en wij

zijn gaan samenzitten. In tegenstelling tot veel andere faculteiten bestaan er bij ons heel wat kringen. Dat maakte het in het verleden misschien minder vanzelfsprekend voor de studenten om zelf buitenlandse studenten op te vangen. Nu dwalen er veel gewoon een beetje rond op de campus. Dat willen we veranderen."

Er is natuurlijk al Pangaea, dat de universiteit zelf inricht om buitenlandse studenten op te vangen. Toch kan Letteren Internationaal iets meer bieden. "Bij Pangaea komen buitenlandse studenten vooral in contact met andere buitenlandse studenten", verklaren Thomas en Isabel: "Wij willen hen nauwer betrekken bij de Leuvense studenten zelf. Dat is voorlopig een probleem, omdat het meestal licentiestudenten zijn. Onze licentiestudenten hebben in erg verschillende groepen les, zodat het moeilijk is voor buitenlanders om ergens bij aan te sluiten. Bovendien willen we het specifiek op onze faculteit richten. Op een algemene rondleiding leer je niet hoe de bibliotheek van Letteren in mekaar zit. Dat kunnen wij wel aanbieden. Door het contact te stimuleren hopen we dat Leuven voor hen een persoonlijke en interessante ervaring wordt."

Dat zal alvast coördinator Studentenbeleid Danny Pieters graag horen. Hij hield op de vorige Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) een pleidooi om van de K.U.Leuven een unieke ervaring te maken voor buitenlandse studenten. Die ontbreekt nu vaak, deels juist omdat er te weinig contact is met Leuvense studenten. RvS bereidt overigens een nota voor met pijnpunten voor studenten in het internationaal beleid van de K.U.Leuven om de volgende rector alvast op weg te zetten.

Handen

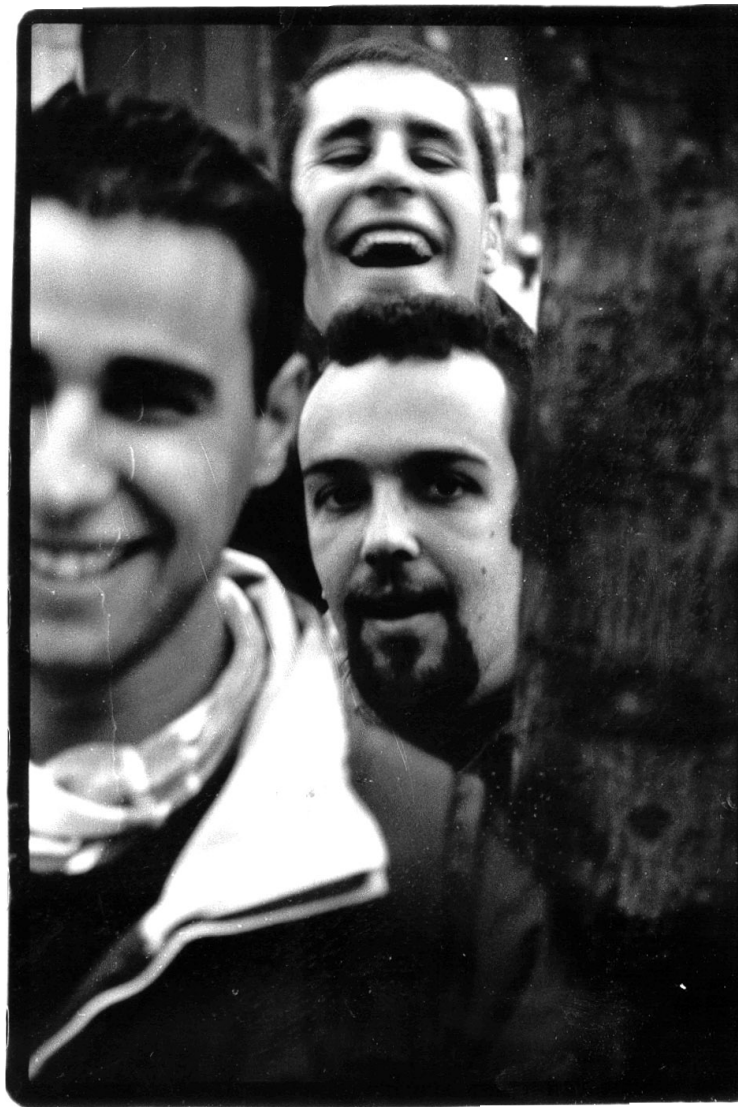
Met de rectorverkiezingen is de internationalisering dus weer helemaal op de voorgrond gekomen. Maar volgens Thomas en Isabel redeneert Letteren

International toch op een ander manier dan de rector-kandidaten dat doen: "Zij denken aan coördinatoren en directeuren voor de internationalisering. Dat is een hoog

toch iets anders dan wanneer de universiteit je zoiets aanbiedt."

Een lage drempel en een persoonlijke aanpak zijn de kernideeën van Letteren

Internationaal. De belangrijkste manier om de studenten beter op te vangen bij Letteren Internationaal is een peter-en-metersysteem, zoals dat nu bij veel kringen bestaat. Een Leuvense student neemt dan een buitenlandse gast onder zijn hoede en maakt hem wegwijs in Leuven en het Leuvense studentenleven. Maar daarvoor zijn er veel helpende handen nodig: "Er zijn elk jaar tussen de 150 en 180 buitenlandse studenten aan onze faculteit. Als je rekent dat iemand toch maximaal twee petekindjes kan hebben, hebben we dus een heleboel vrijwilligers nodig. De werking wordt georganiseerd vanuit de kringen en ondersteund door de faculteit, maar zonder vrijwilligers staan we nergens."

(foto archief)

en nogal abstract niveau. Wij werken op het allerlaagste niveau: studenten de weg naar de fak wijzen. Door kleinschaliger te werken hopen we ook erg laagdrempelig te zijn. We zullen wellicht nooit iedereen bereiken, dat is waar. Maar als je als buitenlandse student de aanbieding krijgt van een plaatselijke collega om een rondleiding te krijgen, is dat

Studenten van de faculteit Letteren die willen meewerken aan Letteren Internationaal of kandidaat-peter of -meter zijn, nemen contact op via letteren_int@hotmail.com.

veeto zoekt naleesers ,maar oock;

SCHRIJVERS

Wie schrijft, die blijft schrijven, want een artikel is nooit goed genoeg. Barse hoofdredacteuren, paranoïde geïnterviewden en 'geen commentaar' leverende beleidsmensen maken dat het zorgvuldig bij mekaar schrijven van het vereiste aantal tekens nooit een sinecure is. Maar voor wie een scherpe blik en dito pen heeft, maakt de adrenaline van de primeur alles goed.

CARTOONISTEN

Moet de journalist zwoegen op zijn tekens, voor de cartoonist gaat het allemaal iets eenvoudiger. Een kleine illustratie neemt makkelijk veel plaats in en alsof dat nog niet genoeg is, leest geen hond de artikels, maar bekijkt wel iedereen de illustraties en cartoons. Een minimum aan talent volstaat, Sh3Ll4C krijgt immers ook wekelijks zijn strookje.

LAY-OUTERS

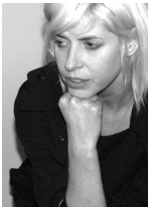
Weinig bezigheden brengen zoveel spanning en avontuur met zich mee als lay-outen. Luie journalisten die hun artikels te laat of gewoon niet binnenbrengen en nieuws dat op het allerlaatste moment binnenkomt, garanderen een aangename zenuwachtigheid en een job vol afwisseling. Het is niet eenvoudig onder deze hectische omstandigheden te presteren, maar de uitdaging om ooit de perfect opge maakte Veto te ontwerpen blijft motiveren.

FOTOGRAFEN

Foto's in Veto worden altijd zwart-wit afgedrukt en dus is elke foto per definitie artistiek. De moeilijkste taak is dan ook om met de wispelturige journalisten samen te werken en met collega's te concurreren om je eigen foto's gepubliceerd te krijgen. Gelukkig worden filmrolletjes terugbetaald, zodat Veto hoe dan ook een ideale leerschool is.

Interesse? www.veto.be/info

“We coveren gewoon onszelf”

Vorige week zondag kreeg Leuven een voorsmaakje van het pas uitgekomen album van Vive la Fête. De luchtige ‘kitch-pop’ van Danny Mommens, ex-bassist van deUS, en wilde poes Els Pynoo blijkt bij het publiek nog steeds aan te slaan.

Arne Saeys & Tom Van Breussegem

Wat ooit als een grap werd beschouwd, is uitgegroeid tot een full-time bezigheid. Na vier succesvolle albums mogen Els en Danny sterren als Karl Lagerfeld en Kelly Osbourne tot hun fans rekenen. Met optredens van Zweden tot Brazilië is de groep goed op weg hun muzikale romance ook in het buitenland te verzilveren.

Momenteel is Vive la Fête terug op Vlaamse bodem. Een uur voor hun optreden in Leuven ontmoeten wij Danny en Els achter het podium van zaal Eden. Danny komt een beetje later aan dan gepland. Hij ziet er nogal versuft uit. “Ik kom net uit mijn bed,” verontschuldigt hij zich. Het is negen uur ‘s avonds. We begrijpen meteen waarom hij ooit Danny Cool Rocket genoemd werd. Els vraagt meteen of er veel volk in de zaal zit. We antwoorden bevestigend. Het is de dag voor de release van hun jongste album *Grand Prix*.

Danny Mommens: «Grand Prix is een album dat we zeer snel gemaakt hebben. In januari zijn we ermee begonnen. Gedurende een maand hebben we om de twee dagen een nummer geschreven. Die nummers hebben we thuis opgenomen. Daarna zijn we naar de studio gegaan waar we op tien dagen tijd het album hebben gemixt met Dan Laksman. Zo doen we dat altijd. We kunnen geen half jaar aan een album werken.»

Veto: *Werken jullie zo snel om meer te kunnen optreden?*

Els Pynoo: «We doen dat gewoon voor onszelf. Als we een half jaar met een album zouden bezig zijn, dan zouden we onze nummers doodprutsen. Het is beter om alles gewoon in één keer af te werken.»

Mommens: «Het album is heel spontaan gemaakt. Ik ben er zelf tevreden over. Ik kan er wel inkomen dat sommige mensen onze muziek niet goed vinden. Ik hoor ook niet alle muziek graag.»

Werchter

Veto: *Vinden jullie het niet erg als er negatieve recensies verschijnen in de pers?*

Pynoo: «Het laat me niet onberoerd. Als ik het lees, kan ik me er echt in opwinden. Maar ik probeer er niet wakker van te liggen. Als we de volgende dag optreden, dan ben ik het al vergeten.»

Mommens: «Tot nu toe vallen de negatieve recensies nog mee. In Holland noemden ze ons op de VPRO wel eens ‘Vive la Schijt’! Dat is wel goed gevonden (lacht).»

Pynoo: «Uiteindelijk is ook dat reclame voor ons, hé.»

Veto: *Hoe zit het met de festivals deze zomer? Jullie komen niet naar Werchter.*

Pynoo: «We doen momenteel een aantal kleinere festivals zoals Novarock in Kortrijk, Rock Waregem en Dudstock in Brugge.»

Mommens: «We gaan ook naar de Lokerse Feesten, samen met de Sisters of Mercy. Zulke kleine festivals vind ik heel leuk. Het is niet zo dat we niet gevraagd zijn voor de grote festivals, maar Werchter en Pukkelpop vind ik eigenlijk festivals voor buitenlandse groepen die naar België komen. Ik vind dat wij daar niet moeten staan. We spelen ook wel in het buitenland. Bijvoorbeeld op het

grootste festival van Zweden en ook op een soort Werchter in Zwitserland.»

Veto: *Is dat buitenlandse succes nieuw voor jullie?*

Pynoo: «Dat is al een tijdje aan de gang, maar ze vragen ons wel meer en meer.»

Mommens: «We gaan voor het eerst naar Mexico City. Dat is nog maar net bevestigd. We gaan ook voor de tweede keer naar Londen. Engeland is een moeilijke markt. Het is een unieke kans voor ons om ginder in een hippe club te mogen optreden. Als we dat goed doen, dan kan daar misschien nog iets uit voortkomen.»

Topje

Veto: *Jullie hebben al voor heel verschillende soorten publiek opgetreden, zoals bijvoorbeeld voor de modewereld. Welk soort publiek vinden jullie zelf het leukst?*

Pynoo: «Uiteindelijk maakt dat voor ons niet zoveel verschil. Eens wij optreden doen de mensen wel mee. Of dat nu op het *Bal de la Rose* in Monaco is of hier in zaal Eden in Leuven, dat maakt allemaal niet zoveel uit. Mensen zijn overal hetzelfde. Ik heb echt geen voorkeur voor een bepaald publiek.»

Mommens: «Wij nodigen soms mensen uit op de live set. Dan hangt het er wel vanaf hoe laat wij spelen. Als we om negen uur ‘s avonds spelen, dan zijn de meesten nog niet in vorm. Meestal spelen we later. Op Novarock begonnen we pas om kwart na één. Onze optredens worden steeds later. Ik vind het wel plezant om zo laat te spelen.»

Pynoo: «Soms moeten we zelfs om vier of vijf uur ‘s nachts spelen. Dat vind ik verschrikkelijk! Dan zijn we echt halfdood als het gedaan is (lacht).»

Veto: *Jullie vorige optreden in Leuven ging niet onopgemerkt voorbij. Daar zat het topje van Els voor iets tussen...*

We recyclen wel veel nummers uit de *eighties*. In een nummer zoals *Petite putain* hoor je de invloeden van Jean Jarre, Talking Heads en The Cure. Het tempo is dan weer afkomstig van *Nutbush City* van Ike & Tina Turner. We halen dus ideeën uit oude nummers om er iets nieuws van te maken. Eigenlijk pikken we enorm veel van anderen. Onze muziek bevat drie elementen: een beetje rock, een beetje new-wave en een beetje Franse chansons. Dat blijft altijd een beetje zo. We wisselen wel eens af met een kalm nummer of een nummer waarop Els schreeuwt.»

Veto: *Kloppen de geruchten dat jullie volgende album een jazz-plaat wordt?*

Pynoo: «Dat zal niet onze volgende plaat worden. Het is eerder een nevenproject. We zijn nog muzikanten aan het zoeken om mee te komen jammen.»

Mommens: «Uit liefde voor de jazz willen we iets zoals ‘Vive la Jazz’ doen. We willen oude swingjazz brengen met enkel een piano, bas en drums. We zijn niet van plan om er blazers of een bigband bij te halen.»

Veto: *Jullie lijken nogal impulsieve persoonlijkheden. Zorgt dat soms niet voor strubbelingen in de studio?*

Pynoo: «We zijn eigenlijk gemakkelijke mensen. We laten iedereen zijn wie ze zijn.»

Mommens: «We hebben zeven jaar gezocht naar de juiste mensen om de muziek te spelen die wij maken. We hebben heel veel wissels van muzikanten gehad voor drums of keyboards. Ik denk wel dat we nu de juiste mensen gevonden hebben.»

Veto: *Voor de televisie gaan jullie deze zomer een dierenprogramma maken. Zijn jullie niet bang om jullie geloofwaardigheid in het muzikantenwereldje te verliezen?*

Mommens: «Wij houden gewoon van dieren.»

Typetje

Pynoo: «Het is niet zo dat we een speciaal typetje gaan uithangen op televisie. Er zijn wel andere aanbiedingen binnengekomen waarop we niet zijn ingegaan.»

Mommens: «Ze vroegen eens of ik en Els met een tandem door ons favoriete stad of dorp zouden willen rondrijden. Dat hebben we geweigerd.»

Veto: *Els, in het echte leven spreek je West-Vlaams. Als je in het Frans gaat zingen, speel je dan geen rolletje?*

Pynoo: «Ik ben honderd procent mezelf op het podium. Thuis sta ik ook voortdurend

te springen. We amuseren ons gewoon in die taal.»

Mommens: «Het Frans is een Belgische taal, hé. Hoewel ikzelf niet goed Frans spreek, kan ik me toch niet inbeelden dat we met een Brits accent zouden zingen. Onze muziek is eigenlijk een verzoening tussen de Vlamingen en de Walen (lacht).»

Veto: *Zijn jullie daarmee bezig?*

Mommens: «Eigenlijk niet. We horen de taal gewoon graag. Ik luister bijvoorbeeld veel naar Serge Gainsbourg. Ik heb geen flauw idee waarover hij zingt, maar toch hoor ik het graag.»

Lalala

Een uur later betreedt Vive la Fête het podium. Met een zwarte streep verf door het gezicht van Danny en de overige muzikanten lijkt de groep even een new wave-bandje. Tot Els met haar lange benen het podium bestijgt en in haar beste Frans een nieuw nummer inzet. In de hoop op een nieuw ‘Marktrock-incident’ laat bij het publiek de discussie op of Els al dan niet een beha draagt. Er wordt geconcludeerd van niet.

Ondertussen brengt de groep een mix van oude en nieuwe nummers. Hits zoals *Schwarzkopf*, *Ne touche pas* en *Laisse Moi passer* de revue. Tussendoor laat de groep ook heel wat nieuwe nummers zoals *La vérité* en *Hot Shot* op het publiek los. De nummers liggen in de lijn van de vorige albums. Wel zijn heel wat nieuwe nummers inderdaad een recyclage van hits uit de *eighties*.

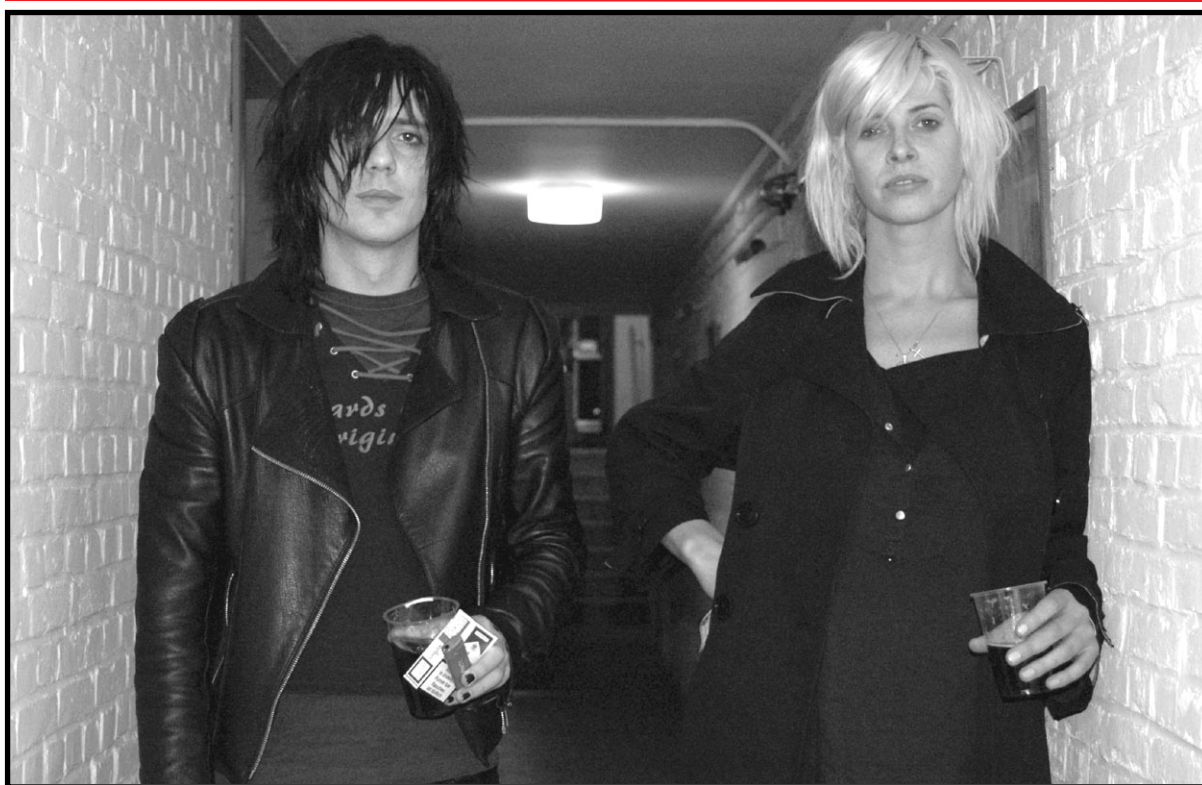
Wanneer het einde van het concert nadert, trekt Danny mensen uit het publiek. Op het podium overhandigt hij zijn gitaar aan een jonge knul. Daarna krijgt een meisje de microfoon van Els in haar handen geduwd. Een ander meisje komt op het podium dansen. Terwijl de

jongen de snaren van de gitaar wild aanslaat, blijft het meisje iets zoals ‘lalala’ zingen. Ondertussen muizen Danny en Els er tussenuit. “Iedereen kan muziek maken,” lijkt wel de boodschap. Het typeert de zelfrelativering van Els en Danny.

www.vivelafete.be

(foto's Katleen Gabriëls)

“In Holland noemden ze ons Vive la Schijt”

“Janet Jackson heeft ons nagedaan”

Pynoo: «Ja, het zat er eigenlijk juist niet voor iets tussen (lacht).»

Veto: *Zijn jullie van plan deze keer een dergelijke stunt te herhalen?*

Pynoo: «Dat kan gebeuren (lacht). Maar zoiets plannen we niet op voorhand natuurlijk.»

Mommens: «Je weet toch dat Janet Jackson dat ons heeft nagedaan? Zij heeft gewoonweg dat idee van Els gepikt (lacht).»

Strontkleur

Veto: *Hoe zou jullie muziek omschreven kunnen worden?*

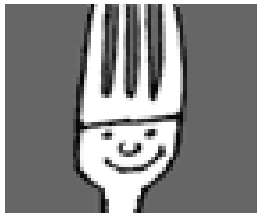
Mommens: «We doen gewoon ons *goesting*.

Veto: *Vive la Fête zal nog een tijdje met deze bezetting verder kunnen.*

Mommens: «Ik denk het wel. Bij elke plaat hebben we de bezetting veranderd. Dat was nodig.»

Pynoo: «Wanneer iemand niet op zijn plaats zit, dan voel je dat wel.»

Mommens: «Met vijf mensen samen een nummer maken lukt niet. Dat is hetzelfde als vijf kleuren mengen. Daarom maken we een nummer meestal met ons tweeën. Daarna spelen we dat nummer na met de groep. Eigenlijk coveren we gewoon onszelf (lacht).»

Menu van de week in Alma 1-2-3 17 - 20 mei 2005

A1 = alleen Alma 1 **A2** = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3 = vegetarisch

(advertentie)

Ajuinsoep	0,50
Gehakte steak met witte kool A2+3	2,30
Vegetarische groentenuggets met Baskische piperade 	3,05
Gebraden haantje met Provençaalse saus	4,30
Vleesballetjes met zoete krieken A1+3	2,30
Spaghetti Bolognaise A1	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,40
Koninginnenhapje A1+3	3,05
Rumsteak A2+3	3,95

woensdag

Tomatensoep met kip	0,50
Braadworst met selder in room	2,30
Kleurrijke groentepizza 	3,90
Varkensgebraad met Rodenbachsaus, witloof en kroketten	4,30
Lasagne al forno	3,95
Koninginnenhapje A2	3,05
Rumsteak A1+3	3,95

donderdag

Erwtensoup	0,50
Kippenbout met appel-ananasmoes A1+3	2,30
Bladerdeeggozette met geitenkaasmousse en slaatje 	3,95
Cordon bleu met boursintomaat, basilicumsaus en tagliatelli	4,30
Zalmkroket et Normandische saus prinsessenboontjes	3,40
Spaghetti Bolognaise A2+3	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,40
Rumsteak A2+3	3,95

vrijdag

Tomatensoep	0,50
Vleeskroket met Griekse kampernoelies A2+3	2,30
Granenburger spinazie 	3,40
Kipfilet met bieslooksau en wortelpuree	3,40
Spaghetti Bolognaise A1	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+3	3,40
Koninginnenhapje A1	3,05
Rumsteak A3	3,95

Kijk ook op de website voor menu Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.Leuven gesigndeerde artikelen

K.U.Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op weekdagen van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

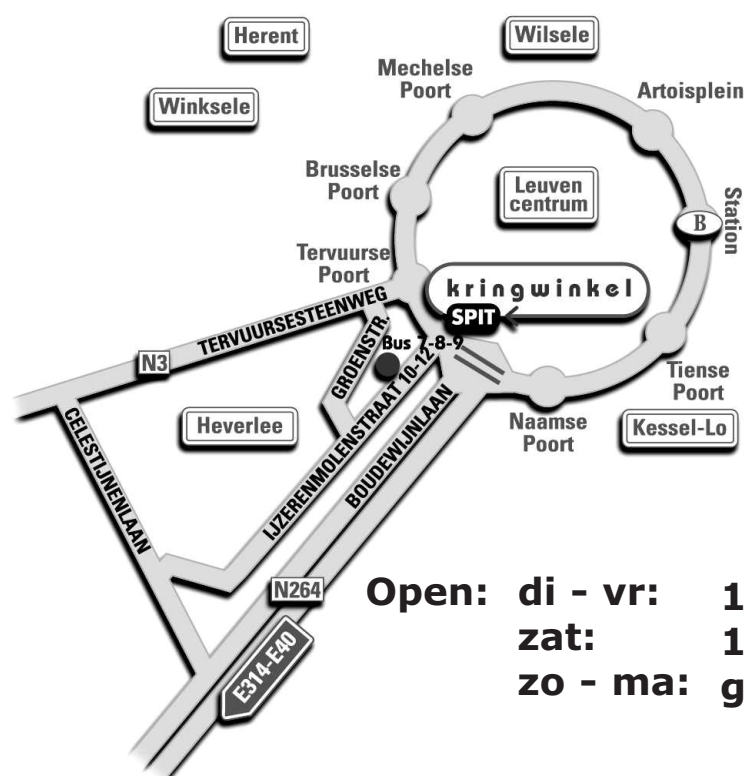
de kringwinkel

SPIT

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen,
huisraad, boeken, platen, cd's
en pakken snuisterijen...

De kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee
Tel. 016 65 29 57 - web: www.spit.be

Open: di - vr: 10-18u
zat: 10-17u
zo - ma: gesloten

(advertentie)

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 31
Nummer 24
17 mei 2005

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Wim Gemoets

Medewerkers:

Pieter 'Jabba The Hutt' Baert, Joris 'Mace Windu' Beckers, Ben 'Luke Skywalker' Deboeck, Brampie 'Darth Vader' Delen, Bruno 'Jar Jar Binks' De Vel, Dries 'Count Dooku' De Smet, Laurens 'Yoda' De Koster, Katleen 'Wampa' Gabriëls, Wim 'Anakin Skywalker' Gemoets, Jelle 'Stormtrooper' Goossens, Sander 'Captain Typho' Happaerts, Nathalie 'Queen of Naboo' Lucas, Herman 'Obi-wan Kenobi' Loos, Kristof 'Supreme Chancellor Palpatine' Persoons, Anne 'Padmé' Ruette, Arne 'Chewbacca' Saeys, Tom 'Han Solo' Van Breessegem, Gijs 'C-3PO' Van Gassen, Clara 'Princess Leia' Vanmuysen & Hanne 'R2-D2' Vermeiren.

DTP:

Joris Beckers, Ben Deboeck, Bram Delen, Wim Gemoets, Anne Ruette & Gijs Van Gassen.

Eindredactie:

Ben Deboeck & Wim Gemoets

Catering:

Sole Mio Catering Service

Internet:

www.veto.be
www.photoblog.be/veto

Nieuwsgroep:

kotnet.veto

Publiciteit:

Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Kempeland (Herentals)

Oplage:

9.000 exemplaren

ISSN-nummer:

0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, ondervoorzitters, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be.

Alfa

• 17/05 om 20u30: Zwanenzang cantus (Doc's Bar).

Babylon

• 18/05 om 20u: Pop poll uitreiking (MSI 03.18).

DINSDAG

19u30 **DEBAT** Philips, made in China. Waar gaat uw job naartoe? in MSI 00.28, org. LBC-NVK Leuven.

Medica

• 19/05 Afzuip (Doc's Bar).

Psychologische kring

• 19/05 Afzuip (Pavlov).

20u **DEBAT** Slotdebat rectorverkiezingen, in Grote Aula MTC, org. LOKO.

BERICHTEN

Teleblok

Heb je nood aan een anonieme babbel tijdens de examenperiode? Bel dan het gratis en nieuwe nummer 0800/13.14.4 van Teleblok. Teleblok geeft geen pasklare antwoorden op je vragen, maar biedt in de eerste plaats een luisterend oor. Samen met jou wordt er gezocht naar een antwoord op je vragen. Jouw oproep komt niet op de factuur, dus je telefoontje is volledig anoniem.

Teleblok is er in 2005 van 25 mei tot 30 juni, van 11 tot 23u en dit 7 dagen op 7. Meer info op www.teleblok.be.

Letteren Internationaal

De faculteit Letteren zoekt studenten die willen helpen om de buitenlandse studenten op te vangen. Heb je interesse voor andere culturen en wil je nieuwe mensen leren kennen. Zou je graag peter of meter zijn van een buitenlandse student en wil je

helpen om activiteiten te organiseren, dan kan je ons contacteren op letteren_int@hotmail.com.

SPES-prijs

De jongerenafdeling van de organisatie SPES (Spiritualiteit in Economie en Samenleving) reikt prijzen uit voor scripties en projecten die spiritualiteit, in de meest brede zin van het woord behandelen. Het gaat dus niet noodzakelijk over christelijke spiritualiteit. Als jouw thesis aansluit bij het SPES-thema, schrijf dan een motivatiebrief en misschien krijg jij dan wel de 250 euro. Een origineel project maakt kans op 500 euro. De bedoeling van Student SPES is om studenten die zingeving koppelen aan een maatschappelijk thema erkenning te geven. Student SPES organiseert ook regelmatig debatten. Is jouw nieuwsgierigheid geprikkeld of heb je zin om deel te nemen aan de SPES-prijs? Surf dan naar www.spesforum.be. Daar vind je de nodige info en kan je je inschrijven voor de prijs tot 1 december.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be> (advertentie)

Recupc
2de handscomputers met 1 jaar garantie

Promoties:
!! PII laptop IBM 225 € !! !! 20" scherm EIZO 150 € !!
Kijk op www.recupc.be
voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops, onderdelen
Recupc VZW Oude Diestesteeuweg 3 3010 Kessel-lo
info@recupc.be
Tel 016/25.91.03 (advertentie)

Cultuurkalender

Muziek

Woensdag 18/05: STUK, Naamsestraat 96
DAAU en Kammerflimmer Kollektief, 20u30
Woensdag 18/05: Eden, Martelarenplein 12
Vlaams Radio Orkest o.l.v. Yoel Levi: Also sprach Zarathustra
Vrijdag 20/05: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
El Tattoo Del Tigre, uitverkocht

Dans

Woensdag 18/05: Ons Huis, Goudsbloemstraat 28
Boombal, start dansinitiatie 20u
Woensdag 18/05, donderdag 19/05 en vrijdag 20/05: Centrale Bibliotheek, Ladeuzeplein
Ivana Müller: Under My Skin, telkens om 19u, 20u30 en 22u
Dinsdag 24/05: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
Kwaad Bloed en Charlotte Vanden Eynde: Beginnings/Endings, 20u

Theater

Dinsdag 17/05: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
tg Ceremonia: Het Nachtelijk Symposium, 20u
Donderdag 19/05: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
Theater Zuidpool: Dikke Mannen in Rokjes

Literatuur

Zaterdag 21/05: Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
Behoud de Begeerte: Koningsblauw

Heb je zelf een culturele uitspatting aan te kondigen, mail dan naar cultuurkalender@veto.be.

Erratum

In het artikel over Bright schreven we dat Onno Ruding heeft gesproken over de grenzen van Europa. Dat is een vergissing. Onno Ruding heeft donderdagochtend gesproken over de socio-economische uitdagingen van Europa. De man die op dinsdagnamiddag sprak over de grenzen van het Europese project is Robert Cooper, hoofd van het directoraat-generaal politiek-militaire en buitenlandse aangelegenheden van de Raad van de Europese Unie.

VORIGE OPGAVE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	A	D	D	E	R		K	M	E	R
2	S	O	R	A		L	U	I	D	E
3	T	O	O		D	A	N	K	E	N
4		D	O	N	O	R		E	L	N
5	E		M	E	L	I	G		E	E
6	X	O		E	H	S	A	L		R
7	A	R	S		E	S	S	E	N	
8	M	A	T	T	I	A		V	E	E
9	E	L	A	N	D		Z	E	I	L
10	N	E	S	T		S	O	N	G	S

Solidariteit is meer dan een T-shirt van Ché

Beroepsmuzikant en leraar Roger Liekens is naast een van de trouwste lezers ook een beetje medewerker van Veto. Al vele jaren schrijft hij lezersbrieven en vrije tribunes met de hand die hij trouw instuurt naar zowat alle redacties in Vlaanderen. Het thema is de internationale strijd tegen het kapitalisme, meestal met Cuba als symbool. De stijl is stevig gedocumenteerd en doordrongen van de revolutionaire geest.

Herman Loos

Onvermijdelijk volgt nu opnieuw het verwijt dat Veto een linkse gazet is. Toch brengt Roger Liekens steeds een waardevol verhaal waarin hij met onderbouwde argumenten op de proppen komt, een verhaal dat gehoord mag worden en waar je nog steeds een eigen mening over mag hebben. Met wederzijds plezier zetten wij deze anders-globalist dus op de *speaker's corner*.

David

Roger Liekens: «De mediaberichtgeving over Cuba is vaak eenzijdig negatief. Ikzelf en de vereniging 'Vrienden van Cuba' proberen die desinformatie tegen te gaan. Dat wil niet zeggen dat ik blind ben voor de tekortkomingen van de Cubaanse revolutie, ik vind gewoon dat het positieve ook in beeld mag komen.»

Veto: *Waarom doet u dat via het insturen van lezersbrieven?*

Liekens: «Ik ben niet vies van een beetje polemiek en ik verkondig graag mijn mening. Ik schrijf ook gemakkelijk, ik kruip echt graag in de pen. Bovendien zijn lezersbrieven vaak het eerste wat mensen lezen in tijdschriften of kranten, je bereikt dus gemakkelijk een groot publiek. Ik heb nu een en ander uitgewerkt tot een brochure, 'Cuba en de internationale solidariteit'. Alles kadert eigenlijk in de basiswerking van onze vereniging, die vooral aan informatieverspreiding en bewustmaking doet.»

Veto: *Hoe bent u bij het thema Cuba terechtgekomen?*

Liekens: «Het gaat niet om Cuba op zich, hoewel ik het land levensbelangrijk vind in de strijd voor een rechtvaardige wereld, die ook mijn strijd is. Er zijn drie wegen die samenkomen op Cuba. In de middelbare school heb ik mijn eindwerk voor economie over de toepassing van het marxisme in verschillende landen geschreven. Verder volgde ik voor de les Nederlands de actualiteit in Centraal-Amerika. In het begin van de jaren tachtig had je daar verschillende linkse opstanden, onder andere de nasleep van de Sandinistische revolutie in Nicaragua. Zo kom je automatisch bij Cuba. Ten slotte is er de factor Ché Guevara, waar natuurlijk veel zestienjarige mee dwepen.»

Veto: *Is dat allemaal niet wat zwaar voor een tiener? De meesten hebben gewoon een poster van Ché zonder echt te weten waarvoor hij stond.*

Liekens: «Ik ging meer op zoek naar de inhoud achter zo'n T-shirt, in dit geval de Cubaanse revolutie. Ik vrees dat het in mijn genen zit, politiek heeft mij al van kindsbeen af geïnteresseerd.»

Veto: *Speelt de sympathie voor de underdog ook mee?*

Liekens: «Zo heb ik er eerlijk gezegd nog niet over gedacht. Maar ik trek wel gemakkelijk partij voor de underdog, in de strijd van David tegen Goliath zou ik ook de eerste steunen. Om dezelfde redenen waarom aanhangers van het kapitalisme Cuba aanvallen, beschouw ik het als mijn plicht om de revolutie in woord en daad te verdedigen.»

Muziekonderwijs

«Het Cubaanse experiment boeit mij enorm. Ik besteed toch een paar uren per week aan het lezen van boeken en artikels op het internet. Toen begin jaren negentig Cuba in economisch nauwe schoentjes kwam, schreef de Amerikaanse journalist Oppenheimer zijn boek 'Castro's Final Hour', maar hij heeft het niet bij het juiste eind gehad. We zijn nu meer dan tien jaar verder en Cuba hervormt opnieuw meer richting zuiver communisme en weg van de variant uit de voormalige Sovjet-Unie.»

Veto: *Cuba heeft zich sinds de jaren 60 ingezet in verschillende*

guerrillaoorlogen in Afrika en Latijns-Amerika. Strookt dat met het principe van geweldloosheid?

Liekens: «Net als elke weldenkende mens ben ik tegen geweld, maar soms is de gewapende strijd het enige middel. De Cubanen zijn steeds op vraag van anderen ter hulp gekomen. Ze helpen volksoptstanden en andere landen in hun strijd en dringen verder niets op. Dat is een groot verschil met de tussenkomsten van de VS, die imperialistisch zijn en niets met democratie te maken hebben.»

«De Cubanen zijn er nog steeds van overtuigd dat het socialisme juist is. Hun revolutie is zeer humanistisch, daarom geven ze het weinige dat ze kunnen missen graag aan andere derdewereldlanden. Ze zijn nationalistisch, maar niet in onze zin van 'eigen volk eerst'. Het verhaal over de internationale solidariteit van Cuba is te weinig bekend. De opvang van kinderen uit Tsjernobyl haalde hier amper de media.»

«Je weet dat veel studenten uit de derde wereld gratis in Cuba studeren, om later terug in hun eigen regio te wer-

(foto Jelle Goossens)

«Als het Cubaanse volk de revolutie beu is, bestaat ze niet meer»

ken, wat de Cubaanse overheid verplicht stelt. Dat gaat effectief de *brain drain* tegen, aangezien hoogopgeleiden anders in het Westen blijven hangen waar ze gemakkelijk aan werk geraken. Deze studenten worden niet enkel technisch opgeleid, Cuba laat diepere sporen na. Ze ervaren er aan den lijve hoe je met weinig middelen toch veel kan bereiken op sociaal gebied.»

Veto: *Is Cuba voor u ook meer dan een politiek verhaal?*

Liekens: «Het is een mooi land en ik ben er al verschillende keren geweest, maar nooit om toeristische redenen. In Varadero, zeg maar het plaatselijke Benidorm, ben ik nog niet geweest.»

Veto: *U bent muzikant. Hebt u nooit interesse gehad voor dat gezicht van Cuba?*

Liekens: «Nee, ik ben geen grote liefhebber van de Cubaanse muziek. Het muziekonderwijs is er wel stevig uitgebouwd, ondanks de beperkte middelen. Groepen uit Cuba staan garant voor kwaliteit, dat mag je aan de organisator van de Antilliaanse Feesten vragen. Op cultureel gebied steekt Cuba opnieuw ver boven andere derdewereldlanden uit. Hun

minister van Cultuur is bijvoorbeeld steeds iemand die zelf uit de sector komt en bijgevolg met verstand van zaken spreekt. In Vlaanderen durft dat wel eens anders te zijn. (lacht)»

Draagkracht

«Maar eigenlijk zie ik dat niet als mijn rol in de solidariteit met Cuba. Ik wil ingaan tegen de desinformatie en onwetendheid over het politieke aspect. Men vraagt mij soms waarom er in Cuba geen verkiezingen zijn. Maar die zijn er dus wel en bovendien speelt de Communistische Partij geen enkele rol. Cuba is geen participatie, mensen worden voorgedragen uit wijkcomités en massaorganisaties. Via de basisdemocratie zijn ook studenten in het parlement beland.»

«Je kan enkel lid van de partij worden als burens of collega's je bekwaam achten. Zogenaamde dissidenten kunnen dus perfect voorgedragen worden, hoewel de overheid niet toelaat dat de VS een vijfde kolonne installeren. Als het Cubaanse volk de revolutie beu is, bestaat ze niet meer. Het is niet zo dat Fidel Castro alle touwtjes in handen heeft en niks tegen zijn wil beslist wordt, hoewel dat beeld bij ons wel leeft. Cubanen zijn mondige en kritische mensen, ook ten opzichte van de eigen regering.»

«Er schuilt een politiek racisme in de gedachte dat onze vorm van democratie sowieso de beste is. Uit Europese superioriteitsgevoelens hebben we ons model naar Afrika getransporteerd, waar het op een faliekante mislukking is uitgedraaid. De opgelegde democratie vond er na tien jaar geen draagkracht meer. Ik ben ervan overtuigd dat ze in Afrika meer kunnen leren van een derdewereldland als Cuba, waar de algemene situatie meer vergelijkbaar is.»

«Afrika kan meer leren van de Cubanen dan van onze democratie»

Veto: *Wat vindt een internationaal georiënteerd mens van de huidige problemen in België?*

Liekens: «Tja, ik kijk normaal altijd naar *Ter Zake* voor de buitenlandse reportages, maar deze week heb ik nog niet gekeken. Aan Brussel-Halle-Vilvoorde besteed ik mijn energie niet, ik strijd voor een sociale en rechtvaardige wereld. Het gaat niet om Cuba op zich, ik ben zoals de Cubanen heel internationalistisch ingesteld.»

Veto: *Zijn naast de typische Cuba-verenigingen ook andere organisaties met Cuba bezig?*

Liekens: «Oxfam, Steunfonds Derde Wereld en 11.11.11 hebben projecten in Cuba die uiteraard op mijn steun mogen rekenen. Die organisaties werken aan een betere wereld en ik ben er zeker van dat ook zij overtuigd zijn van het belang van de Cubaanse revolutie in deze strijd.»

Veto: *De Vlaming trekt ook steeds meer als toerist naar Cuba.*

Liekens: «En achteraf schrijft hij een lezersbrief naar Humo met slechte ervaringen. Veel mensen vergeten dat ze naar een derdewereldland reizen en gaan uit van onze standaarden. Ze bekijken Cuba met Vlaamse ogen en focussen op wat er niet is. Ik heb hierop al gereageerd en hoop uiteraard dat mijn lezersbrief gepubliceerd wordt in Humo. (lacht)»

Verbruikspatroon

«Ik vraag mij trouwens echt af waarom men in Cuba onze manier van leven en consumeren zou moeten overnemen. Dat is overigens onmogelijk: als heel de wereld onze levensstandaard overneemt, is de aarde binnen de kortste keren volledig vervuild en leeggezogen. Er heerst materiële schaarste in Cuba waaraan gewerkt moet worden, maar dat wil niet zeggen dat ze ons verbruikspatroon moeten nastreven.»

«Ik sluit mijn ogen niet voor tekortkomingen in het Cubaanse systeem. Ik vertel geen ongeloofwaardig 'hiep hiep hoeraverhaal' maar ik steun op cijfers van Unicef en de WHO (*Wereld Gezondheidsorganisatie, red.*). Zij geven Cuba regelmatig een pluim omdat het land andere derde-wereldlanden moeiteloos achter zich laat op vele sociale indicatoren. Als je dat wil zien, worden de verworvenheden van de revolutie des te straffer.»

'Cuba en de internationale solidariteit. Een weinig bekend verhaal' van Roger Liekens is te koop in Acco voor twee euro.